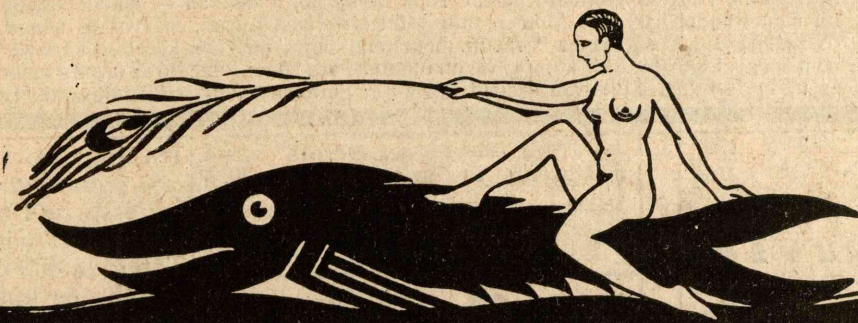

KÁVIÁR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Revista Káviár este scrisă pentru intelectualul absolut matur și luminat; instruiți, creștem, luminăm pe teren sexual. Stăm pe nivel și spirit occidental în fața porții secolului al XX-lea, recomandăm natura cu greșelile și virtuțile ei, astfel — bine sau rău — cum a fost creată de Creatorul. Cine va observa alt ceva în Káviár să nu mai ia în mână această revistă.

A Káviár az érett, felvilágosodott, abszolút intellektuel számára írjuk; sexualis téren oktatunk, nevelünk, felvilágosítunk. Nyugati nivón és szellemben a XX-ik század kapuja előtt állunk, a természetet mutatjuk be hibáival és erényeivel, amilyenek — jól vagy rosszul — a Teremtő alkotta. Aki a Káviárban mást lát, ne vegye kezébe ezt az ujságot.

Le „Káviár” est destiné aux gens éveillés et absolument intelligents, nous enseignons, éduquons et éclaircissons sexuellement. Nous sommes sur un niveau occidental devant les portes du 20-ième siècle, nous présentons la nature avec ses fautes et ses vertus, telle que — bien ou mal — le Créateur l’a faite. Celui qui voit d’autre chose dans le „Káviár” n’a pas le droit de lire ce journal!

Wir schreiben den Káviár für den aufgeklärten, absoluten Intellektuellen; wir unterrichten auf sexuellem Gebiet, wir erziehen und klären auf. Wir stehen auf westlichem Niveau und Geist, vor den Toren des XX. Jahrhunderts, führen die Natur mit ihren Fehlern und Tugenden vor, wie sie durch den Schöpfer — gut oder schlecht — errichtet wurde. Wer im Káviár etwas anderes sieht, — soll das Blatt nicht in die Hand nehmen.

Fotó Káviár, Timișoara

Intelligens urinó

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezzet állandóan — ismeretlen utitársaitól — hanem vas-
uti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus
összeállítású „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást
nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv-
és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a nagy portóköltség és a
hosszadalmas adminisztrációs munka el-
kerülése miatt a lapban hirdetett összes
„Bán-dor” könyveket megvehetik mind-
ama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomása, (elfogyott)
2. Kató mint asszony 50.—
3. Kató válása, képekkel 50.—
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70.—
5. Színész nő emlékiratai, 9 drb.
tollrajzzal Dinár 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon
1—26 szám, hibátlan összeállí-
tásban, a „Nőuralom” c. nagy
sikert aratott regénnyel, kemény
kötésben, Dinár: 80.—
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon,
27—52 szám, hibátlan összeállí-
tásban, az „Orosz cári balett tit-
kaiból” c. páratlanul érdekes
cikksorozattal, kemény diszkö-
tésben, Dinár 80.—
8. Bestiák, négy darab fényképpel,
bibliofil kiadás, Dinár: 80.—
9. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon,
angol vászonkötésben, Dinár: 50.—
10. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik,
esztendeje, egy nagy kötetben, kötve,
bármelyik esztendő ára Dinár: 245.—
11. **Hét szüzlány története**
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben,
ára 150 lei, Dinár: 50.—
12. **Nőuralom**
kemény diszkötésben, bibliofil kiadás,
ára 150 lei, Dinár: 50.—

Fiatallány levelezne idősebb
uriemberrel, akivel szabadon el-
beszélgethetne az őt érdeklő dol-
gokról. Leveleket „Gladylus 17”
jeligére a lap kiadóhivatalába kér.

BOSZÁK ALBERT
műköszörüs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

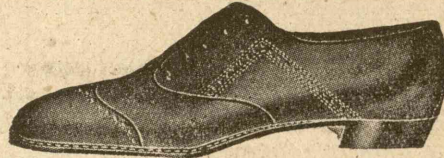
Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Ha Magyarországon fekvő tőkét
gyümölcsöztetni akarja;
fektesse be Budapest melletti ház-
ba. Félóránnyira Pestől Gyömrő-
Tófürdőn 400-öles telekkel, 2 szoba
konyha és külön 1 szoba konyha
gyümölcsös, baromfi udvarral
és mellékhelyiségekkel 6200 Pen-
gőért, tulajdonostól eladó. — Cím:
Vajda, Magyarország
Gyömrő-Tófürdő
Mátvás Király-u. 20.

Sodronymatracok,
vas és rézbutorok
valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecusukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timisoara Tel.: 3-88
Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.
Árlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:
Rácz Andrásnál
Timisoara, I. Str. Primăriei 8

IGIENA
fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos Timisoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.
Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY vizvezeték, villany- és
csatornázás szerelő
Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29
Elvállal vizvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller
a legszébben tisztít, fest, vasal
Timisoara, Gyárváros

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

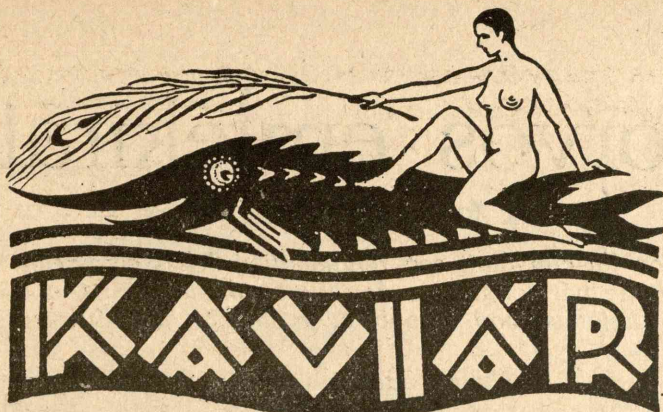
„LOUVRE” divatáruház
a józsefvárosi templommal szemben (4)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Timisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Csehslovákiában	40 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

Szerkesztő:
BÁN-DOR

Emberi csodalények

(Hermaphroditák)

Az emberi magzat a fejlődés első fázisában, élete első két hónapjában nem rendelkezik határozott nemiséggel, mindkét nem sátnya alkotói fellelhetők rajta. Ennek a kétnemű életnek maradványa a férfinél a két mellbimbó, a nőnél pedig a férfi nemi részére emlékeztető csikló (klitoris). Csak a fejlődés harmadik hónapjában alakul ki a nemiség olyképpen, hogy az egyik nemi szerv kifejlődik, a másik pedig elsatnyul, de nem vész el teljesen.

Ennél a fejlődési menetnél gyakran fordulnak elő zavarok. Férfivé fejlődött embriónál a himvessző csökevényes marad, a herék visszamaradnak a medencében és a herezacskó nem csukódik össze, hanem a női szeméremajkhoz emlékeztetően szabadon nyílik az altestben. Vagy egy nő embrió mértéktelenül nagyra fejlődik a csikló és megtévesztésig hasonlít a férfi nemi tagjához. Ezekben az esetekben látszólag egy személyben egyesül mind a két nem szervi meghatározója. Ezek a hermaphroditák.

A legtöbb esetben azonban csak álhermaphroditák, mert az esetek legnagyobb számában csak az egyik nemi alkotórész funkcióképes, a másik csak passzív csökevény. Ha azonban a női szervek mellett nemi működésre alkalmas csikló található, vagy a férfiképződmények mellett az altestben fogamzóképes petefészek fekszik, akkor a valódi hermaphrodit esetével, a természet egyik legnagyobb rejtélyével állunk szemben.

A valódi hermaphrodita igen

ritka, a tudomány csak kevés példánnyal rendelkezik. Egyike a legérdekesebbeknek egy az 1663-ban élt házaspár, mely egymástól esett teherbe és ezért mindkettőjüket „természetellenes nemi közlekedésért” halálra ítélték.

Newyorkban néhány évvel ezelőtt egy fiatal hölgy egy 60 éves embertől anya lett, majd viszonyt kezdett udvarlója 18 éves kételtű leányával és újra teherbe esett.

Már Ovidius is említést tesz egy Iphis nevű leányról, aki 14 éves korában „fiu” lett.

A hermaphroditák között európai hírnévre tettek szert annak idején: Hochmann Katalin és Lefort Mária. Hochmann Katalin álhermaphrodita, tulajdonképpen férfi volt, csak a pénisz csiklószerűen kicsi volt és szeméremajkakhoz hasonlóan képzett, nyitott bőrképződmény mögött bujt el — egy here. „Katalin” gyakran szenvedett pollúciókban. Anyaméhe és petefészek azonban nem volt. — Ezzel szemben Lefort valódi nő volt, de sok férfit megszágyenítően megnőtt klitorisa, dusan képzett szakálla és mélyzengésű férfihangja volt.

Sokszor nem is lehet teljes határozottsággal megállapítani, hogy

férfi-, vagy női individuummal állunk-e szemben. Például egy Mária Marzo nevű nőnek deklarált csodalényről csak a halála után tűnt ki, hogy tulajdonképpen férfi volt.

Martini említést tesz egy 47 éves szülésznőről, aki viszonyt kezdett egy 19 éves leánnyal, teherbe ejtette és emiatt a bíróság elé került. A tárgyaláson kisült róla, hogy hivatása gyakorlása közben gyakran visszaélt kétnemű képzettségével és masszázskok és egyéb szükséges machinációk ürügye alatt nemi vágyait elégítette ki fiatal lányokon és asszonyokon. A bíróság fejesztésre ítélte, de később „szerencsétlen születése” miatt kegyelmet kapott.

Ehhez hasonló tragikus eset játszódott le 1894-ben Koppenhágában. Egy nevelőnőintézet vezetőnöje, Villa Möller, több ízben erőszakot követett el egy 12 éves leánykán, majd, hogy baja ne származzék az esetből, — egyszerűen megmérgezte. A tárgyaláson kitűnt, hogy nőként nevelkedett, de az orvosi vizsgálat egész pozitíven kimutatta, hogy egy férfi hermaphroditával van dolguk, aki nem egy ízben visszaélt azzal a szerencsével, hogy nőként kezelték.

Dr. Benedek Margit

Egy orvos emlékirataiból

— A három nővér —

Lapunk 30 és 34-ik számában ily cím alatt egy rendkívüli érdekes elbeszélést közöltünk, mely általános érdeklődést keltett. Jelen cikkünk bár folytatása, de teljesen önálló része abból a cikksorozatból, mely folytatásokban későbbi számainkban jelenik meg,

A városkában, amelyben laktam, élt egy kereskedő, egy közszeretben álló, intelligens férfi, lehetett 45 éves. Több éve már özvegy volt és háztartását egy unokahuga, a 16 éves Zsuzsa vezette. Ezenkívül még két másik unokahugát is ő nevelte, kik közül az egyik 14, a másik 13 éves volt. A leányok valamenynyien nagyon szépek voltak, sohasem lehetett őket házon kívül látni és egy férfi sem dicsekedhetett azzal, hogy náluk, különösen pedig a legidősebbiknél akármilyen kegyet is elért volna. Néhanyszor voltam a házukban és könnyen hevülő érzéseimet megfogta Zsuzsa szépsége. Hollófe-kete fűrtök koszoruzták piros arcát, villámló barna szemei voltak, klasszikus orra és elragadó cse-resznyeszája. Magas volt és karcsu, telt mellekkel és hajlékony mozdulatokkal. Fáradozásomat, hogy közeledjek hozzá, hidegen visszautasította. Ugy ő, mint nővérei az erény mintaképül szolgáltak, de én nem hittem, hogy ezek a villámló szemek hazudni tudnának és határozatlan sejtelem derengett bennem, hogy ez a hideg visszautasítás csak álarc, mely mögé szerelemrevágó szívét elrejtli.

Egy napon, éppen vége volt a rendelőórának, dolgozószobámban ültem, mikor belépett a szolgám és jelentette, hogy egy lefátyolozott hölgy várakozik kint, aki beszélni akar velem.

— Jöjjön be!

A következő pillanatban megjelent egy feketébe burkolt alak a küszöbön, lassan felém közeledett és mielőtt üdvözlésére felállhattam volna a székről, megfogta mindakét kezemet, térdre esett előttem és könnyektől fojtott hangon könyörgött:

— Doktor ur, segítsen rajtam, mentsen meg!

Első pillanatban teljesen konsternálva voltam, mert nem tudtam, hogy ki lehet ez a lefátyolozott hölgy.

Megpróbáltam felemelni és meg-

nyugtatni, odavezettem a pamlaghoz és kértem, hogy ne legyen olyan izgatott, hanem mondja meg szépen, hogy miben lehetek segítségére. A hangja ismerős volt, de tudni akartam, hogy kivel van dolgom és udvariasan kértem, hogy nevezze meg magát.

Visszavetette a sűrű fállyolt és előttem volt a Zsuzsa könnyektől áztatott arca.

— Ah, ön az, mélyen tisztelt kisasszonyom, kérem mondja el nyugodtan, hogy mi baja van.

Még mindig nem tudott beszélni, csak sóhajtozott.

— De mi történt önnel, kedves kisasszony? Nyugodjon meg, ha módomban áll, szívesen segíteni fogok önön.

Leültem mellé, megfogtam részkető kezét, karommal átfogtam karcsu testét, mely még mindig remegett.

— Doktor ur, doktor ur — esedezett újból — önnek segítenie kell rajtam, én... én... ah Istenem, nem tudom megmondani.

— Beteg talán, szegény gyermekem? — kérdeztem részvétellel.

— Nem, nem, én... én másállapotban vagyok — nyögte ki végre.

— De gyermek, Zsuzsa, ön terhes? Hiszen az nem lehetséges.

Piruló arcát elrejtette a kezeiben és sóhajtozott.

— Mégis úgy van, doktor ur, segítsen rajtam, vagy pedig a vízbe ugrom.

— Nyugodjék meg, drága gyermekem, az ember nem ugrik mindjárt a vízbe, még ha terhes is, hiszen én tanácsolni, segíteni akarok, de előbb kérdeznem kell valamit: mióta van másállapotban?

— Azt hiszem, harmadik hónapja.

— Hm, hm! — de, kedves gyermekem, miért nem közli ezt a dolgot a vőlegényével. (Én ugyan nem hallottam, hogy el lett volna jegyezve.) Hiszen ez a legközelebbi és legegyszerűbb dolog,

hogy az okozott kár egy házassággal jóvátélessék.

— De hiszen ő nem vehet el feleségül.

— Miért, gyermekem, talán csak nincsen több apja a gyermeknek, vagy talán már nős?

— Nem, nem, egyik sem, de még sem vehet feleségül, mert... mert, Istenem, nem tudom megmondani. Doktor ur ön tud, önnek segítenie kell rajtam egy műtéttel, vagy valamilyen orvossággal.

— Édes gyermekem, ezt mindenesetre tudom, de ön is tudja, hogy ezzel összeütközésbe jövök a törvénykönyvvel és mi mindketten, maga is, meg én is börtönbe kerülünk.

— Hát nem akar? Jó, akkor éljen boldogul, holnap majd kihúzzák a folyóból a holttestemet.

Határozott arccal felemelkedett és az ajtó felé indult.

— Zsuzsa kisasszony, kérem, ne siesse el a dolgot, amit később nem lehetne jóvátenni.

E szavakkal visszatartottam.

— Talán mégis segíteni tudok önön.

— Igazán akar?

— Igen, de bizonyos feltételekkel.

— Doktor ur, doktor ur, kérjen, amit akar, mindent megadok önnek, csak segítsen rajtam. Hiszen olyan fiatal vagyok még és nem szeretnék meghalni, pedig nem maradna más választásom.

— Jó, tehát először is a legszigorubb titoktartás mindenkivel szemben.

— Esküszöm önnek.

— Feltétlen őszinteséget minden kérdésemre.

— Igen.

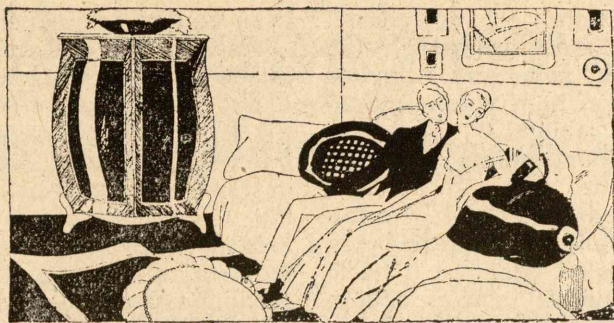
— Engedelmesség és parancsaimnak szigorú teljesítése.

— Igérem önnek.

— Jó, akkor tegye le a kabátját és kalapját és beszélgesünk egy kicsit a dologról.

Letette a kabátját és fátyolát és ismét mellém ült a pamlagra.

— Ki az apja a gyermeknek, akit a szive alatt hord?

...mellém ült a pamlagra

— Istenem, doktor ur, meg kell ezt mondanom?

— Ön teljes őszinteséget ígért nekem.

Mély sóhaj tört ki a kebléből, aztán halkan suttozta:

— A nagybácsim.

Visszahökkenetem, mintha arcuk ütöttek volna.

— De kisasszony, hogyan lehetséges ez, az ön nagybácsija, ez a jámbor, közszeretben álló férfi — nem hihetem.

— És mégis így van.

— Akkor bizonyára egy bujasági rohamában támadt önre egy őrizetlen pillanatban és ön, az ön ártatlanságában, engedett neki mindent, mert ön maga sem tudta tetteinek következményeit.

— O nem, doktor ur, nem úgy van, ahogyan ön mondja, mi már régen folytatjuk ezt egymással.

— Mondja el!

Lassanként megnyugodott. Könyvei elapadtak, de a szégyentől nem mert reám nézni. Óvatossággal átöleltem a karommal és magamhoz vontam, fejét vállamra hajtotta és először félénken és akadózva, aztán bátrabban a következőket mesélte:

— Igen, doktor ur, mindent el fogok mondani önnek, mert bizalommal vagyok ön iránt és a szívem is könnyebb lesz, ha kiöntöm ön előtt. Tehát hallja:

— Mikor szüleim meghaltak, én 10 éves voltam, a hugaim még egészen kicsinyek. Nagybácsink vett akkor bennünket magához és mert idegent nem akart a házban tartani, tehát egy cseléd felügyelete alatt maradtunk. Neveltetésünket maga a bácsi vezette. Mi gyermekek a cseléddel együtt egy nagy szobában aludtunk. Egyszer a bácsi beteg lett és mert valakinek éjszaka is mellette kellett lennie, egy kis hálókamrát rendeztek be nekem az ő szobája mellett, úgy hogy ha éjszaka valamire szükség volt, ott talált a

közelben. Betegsége azonban nem sokáig tartott és csakhamar meggyógyult. Én azonban nem akartam visszamenni a gyermekszobába és megtarthattam kis hálósobámat.

— Egy év telhetett el, mióta szüleim meghaltak. A bácsi mindig nagyon kedves volt velünk gyermekekkel, gyakran megcsókolt bennünket és természetesen jelen volt, mikor a cseléd mosdatott, fürdetett és lefektetett bennünket. Mi nem találtunk ebben semmi különöset, hiszen a nagybácsink volt. Én koromhoz képest nagyon nagy voltam és erősen fejlett és minden szégyenkezés nélkül vetkőztem le előtte, jelenlétében fürödtem is a kádban, melyet minden pénteken beállítottak a szobánkba.

— Ilyenkor a bácsi mindig bejött, hogy lezárítson, vagy megmosson. És mikor az egész testemen megérintett, akkor kezei különös előszeretettel időztek az érzékenyebb helyeken, úgy hogy sajátságos, soha nem ismert érzéseim támadtak, ami nagyon jól esett nekem, miért is mindig nagyon örültem a fürdésnek. Nagyon zárkózott természet voltam és senkinem sem szóltam erről a dologról.

— Mikor így teljesen átengedtem magam a kellemes csiklandozásnak, melyet az ilyen fürdéseknél éreztem, gyakran megfigyelhettem, hogy a bácsi arca kipirult, reszketett az egész testében, aztán hirtelen otthagyt, kezét bedugta a házikabátja alá és a szobájába sietett, honnan még sokáig hallottam a sóhajlását és lihegését. És mikor később be mentem hozzá, teljesen kimerülve találtam a pamlagon, vagy a karosszékekben. De nem tudtam, hogy ez mit jelent.

— Egy este, éppen le akartam feküdni és rövid kis ingemben mentem be hozzá, hogy jóéjszakát

kívánjak neki. Mikor így ott álltam mellette, kedvesen átölelt, majd hirtelen legombolta a hálóingemet és teljesen lehuzta rólam, úgy hogy meztelenül álltam előtte. De bácsi, mondtam neki, hiszen ma nincs péntek, ma nem fürdünk. Láttam, hogy arcába szállt a vér, aztán így szólt: Nem baj, Zsuzsikám, de jutalmul, mert ma olyan jó voltál, ma éjszaka nálam aludhatsz. És közben simogatta az egész testemet, gyöngéden rápacsolt a popomra és gyöngéden csipkedte a combjaimat. Aztán végigsimított a mellemen és így szólt: Ej, Zsuzsika, hiszen te már egészen nagy leány leszel és mindig erősebben fejlődsz. Ez az érintés csodálatos örömet szerzett nekem és odanéztam, ahol kezei munkálkodtak. Legnagyobb csodálkozásomra láttam, hogy ott két gömbölyű halmocskára képződött, ahol azelőtt még semmit sem láttam és most ezekkel játszadoztak a kezei. Eszrevettem, hogy megint reszketni kezd, az egész teste vonaglott és rajtam is különös, soha nem érzett izgalom vett erőt. Aztán hirtelen felugrott, egy pillanat alatt ledobta a ruháját és karjain az ágyába vitt, miközben tüzes csókokkal borított, aminőket még sohasem kaptam tőle. Mikor az ágyban voltunk, ismét a karjaiba zárt, csókolta az ajkamat és melleimet, hogy majd elállt a lélekzetem és mint egy örült fogdosta össze a testemnek minden részét. Hirtelen megfogta a kezeimet és odahuzta magához. Csodálkoztam, mikor éreztem, hogy egészen másképp néz ki ott, mint én. — Simogassál te is engem, Zsuzsikám — mondta.

— Engedtem a kezeimet vezetni és életemben először érintettem meg — gondolhatja doktor ur, hogy mi volt az. Eleinte megrémültem az új ismeretlentől, de csakhamar felébredt bennem a kíváncsiság. Kezdetben szégyenlősen, azután bátrabban nyultam oda a kezemmel, hogy kíváncsiságomat kielégítsem. Egyidejűleg éreztem a bácsi ujjait is, melyek olyan kéjes érzést okoztak, hogy egy hangos kiáltással félig eszméletlenül hátrahanyatlottam, miközben kezeim, melyek nála tevékenykedtek különös jelenségeket észleltek.

— Azután kimerülten elaludtunk. Másnap reggel korán ébredtem. Nyáron volt és nagyon meleg, az éjszaka nem hült le a levegő. A

takaró leesett a földre és mi mindketten meztelenek voltunk. Mikor így láttam a bácsikámat, ismét heves vágy fogott el, kíváncsiságom felébredt, hogy azt a tárgyat, melyet tegnap este a kezemben tartottam, zavartalanul megnézzem. Életemben most láttam először férfit. Amit azonban most láttam, egyáltalán nem felelt meg annak, amit tegnap éreztem és miután nem hittem, hogy annyira csalódtam volna érzéseimben, óvatosan odanyultam a kezemmel. Képzelteli csodálkozásomat, mikor érintésem következtében egészen megváltozott a dolog. Még fel sem ocsudtam csodálkozásomból, mikor a bácsi felébredt és gyöngéden átölelt a karjával.

Ezen a reggelen kaptam az első felavatást a kéj legmélyebb misteriumába és azóta nagyon

sokszor csináltuk ezt egymással. — És Zsuzsa kisasszony, ön nem gondolt soha arra, hogy a nagybácsijával nem volna szabad ilyen dolgot csinálni?

— Kezdetben, mikor még tudatlan voltam, teljesen átadtam magam az édes érzésnek, később azonban lelkiismeretfurdalásaim voltak, melyeket azonban a bácsi mindig el tudott üzni és azután annyira megszoktam, hogy rettetes lett volna a gondolat, lemondani róla, különben is nővéreim és én, miután valamennyien nagyon érzéki természetűek vagyunk, nagy örömmel találtuk abban, meztelenül táncolni egymás között, vagy a bácsi előtt és így lassanként mindent megtanultunk, amit a kéj birodalmában kitalálni lehet.

(Folyt. köv.)

S z é p s é g s z a l o n

A nagy művészet: hogyan őrizzük meg fiatalságunkat és szépségünket.

— Irta: Helene Persl —

Művészet, de korántsem olyan nehéz, mint a nők általában hiszik, — ha idejekorán gondolkodnak magukra és ápolják, gondozzák, edzik a testüket, hogy ilymódon megőrizzék annak fiatalos hamvasságát és utját szegjék a gyors elfonnyadásnak. A testi kultúrának már a zsenge leánykorban meg kell kezdődnie: az izmok és végtagok állandó, alapos képzésével. Ez a felismerés, mely manapság egyre szélesebb körökben terjed el, már jóideje nem a vagyonszétlét kizárólagos privilégiuma. Ma már általánosan tudott dolog, hogy ez a testképzés megtartja az alak eredeti vonalait és mozgékonytáviságát, ellenállóképesebbé és egészségesebbé teszi az egész szervezetet. Már most, ha mindehhez hozzájárul még az arc és a bőr gondos kozmetikus ápolása, akkor a nőnek nem is kell tökéletes „szépség”-nek lennie ahhoz, hogy üde és vonzó hatást keltsen: egész jelensége megnövekszik értékében s öntudatossága is feltétlenül fokozódik.

Az asszonyoknak nemcsak az élettársukra, hanem önmagukra való tekintettel is kötelességük

volna, hogy mindent felszínre hozzanak, amivel a természet megajándékozta őket és mindent elkövessenek, hogy pótolják, korrigálják azt, amit a természet megtagadott tőlük.

A legszebb, legfiatalosabb arc is megköveteli az ápolást és a kezelést. Mit ér egy 18 éves leánynak az arca frissesége, ha zsiros bőr fénylik rajta, ha piros orr virit ki belőle és pattanások, foltok csufítják el azt. Hiszen kultivált körökben már a puderoztalan arcot is elhanyagoltnak tekintik. A puderrel viszont úgy kell bánni, hogy leheletfinomságúan és láthatatlanul hangolódjék az archoz, hogy úgy fedje be a bőrt, mint a virágot a hamva. A hatásos puder alkalmazása igen fontos. A pudernak mindenekelőtt helyes alapot kell teremteni, szem előtt tartva a bőr mineműségét. Vagyis: száraz bőrhöz zsirtartalmu krémeket veszünk, nehogy a puder veszélyeztesse a száraz bőrfelületnek amugy is csökkent rugalmasságát és elősegítse a gyors ráncsképződését. Zsiros bőrfelületnél viszont természetes, hogy zsirtalanító krémet alkalmazunk és

csak azután rakjuk fel a pudert.

Azok a nők, akik pirosítják magukat, a zsiros vagy száraz ruoszt a puder előtt, a prém-alapra kenik fel, vigyázva, hogy zsiros bőrfelületnél „Pouder Compact”-ot, száraznál pedig „Rouge en Crème”-t használjanak. A helyes ruosztás a legtöbb hölgnél külön tehetség dolga, de persze az arc tanulmányozásával, megfigyeléssel, tapasztalattal mindenki által elsajátítható „tudomány”. A szökek persze más árnyalatokat választanak, mint a barnák; nappal mérsékeltebben ruosozzuk magunkat, mint esti világításhoz; esti festéshez narancsszínű ruoszt veszünk, melyet nappal például sohasem alkalmazhatunk és így tovább. Kerekded arcokat ügyes festéssel korrigálhatunk hosszukásabb vonaluvá, míg keskeny, nyílt arcokat — keresztben alkalmazott festéssel — teltebbé varázsolhatunk. Egy picike piros a fülkagyló hegyére és az állgödör az arcot pikánssá teszi. Szemöldök és szempilla adott esetben zsiros vagy száraz szemöldök ruhátskával utánarajzolandók, kihangsúlyozandók. Ügyelni itt is a bőr mineműségére!

És most a legfontosabb: az arc szépitése! A női száj, a női ajkak: közvetítők a lélek és a külvilág között — joggal fordítunk tehát éppen ezeknek ápolására különös gondosságot. Az ajkpirosító használata eredetileg azt a célt szolgálta, hogy az ajkak, a zsirtartalmu anyaggal való befedéssel, megóvjuk külső behatások ellen és tompa zsírfénylással kiemeljük pirosságukat. Mig aztán a nők rájöttek, hogy rózsaajkuk még kíváncsibbá lesz, ha pirosítóruhátskával az ajkak szelid vonalát utánarajzolással kihívóbbá teszik. A festett ajkak csak akkor szépek, ha szivalakuak, azért a festőruhátskát sohasem szabad a szájszögletekig vinni. Az árnyalat az időponttól függ: nappal sötétebb és este rikitóbb szint alkalmazunk.

KOVÁCS SZAVA

TIMIȘOARA, IV. Fröbl utca 25.
(Czermák ház).

Uri fodrászterem, fekvő amerikai székekben való kiszolgálás. Olcsó, polgári árak, figyelmes, pontos kiszolgálás!

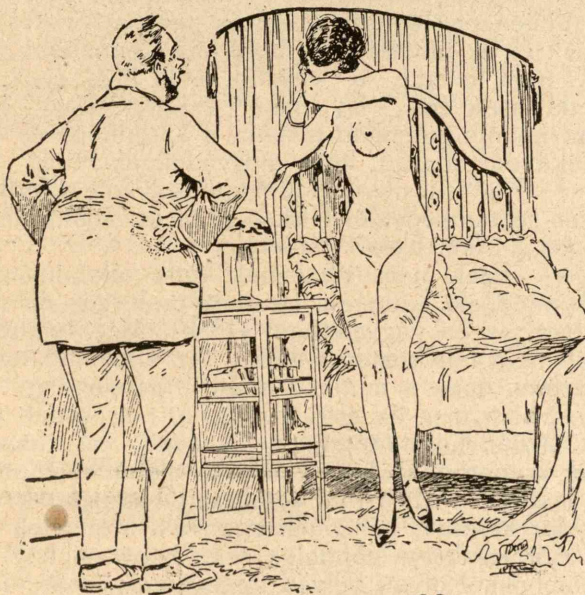
Hajvágás hölgyek számára is!

Az asszony lovagjai

— Segítség... Segítség... Rabló! — sikoltozta a szép professzorné kirohanva a hálósobából, majd hirtelen ráfordította a kulcsot és a férje karjaiba menekült.

A férfi az íróasztala fölé görnyedve ült lázas munkában és most rémülten nézett csinos selyempizsamába öltözött asszonykájára és becéző szavakkal igyekezett megnyugtatni a reszkető teremtet.

— Az Istenért segítség... Ahogy leakartam feküdni, kiugrott az ágy alól egy magas, borotvált, frakkos férfi... Az ágy alól nézte végig, míg levetkőzöm... Aztán előugrott és követelte, hogy az övé

Az ágy alól nézte végig, míg levetkőzöm

legyek... Vad erővel megragadott... le akart gyürni az ágyra... Már feltépte a pizsamámat és a keze... De én kisiklottam a karjaiból... Rázártam az ajtót. Nem menekülhet.

Az idős professzor felugrott az íróasztal mellől és lázasan huzgálta ki a fiókokat.

— Hol a revolverem?

— Menj be... öld meg... — lihegte a csinos asszonyka, — nem a pénzedet, nem a vagyonodat, a feleségedet akarta... A feleségedet... Meg akart gyalázní, el akart rabolni tőled.

— Pusztá kézzel nem támadhatok rá egy felfegyverzett rablóra — mormogott a professzor, hiába keresvén a revolverét.

— El akart venni tőled és te félsz megvédeni? — tüzelte a fiatal asszony.

— Tudod mit? Rendőrt hívok — határozta el magát a férfi és az ablak felé indult.

Nem engedem, nem akarok botrányt, ujságszenzációt.

— De, szivecském, a rendőrség dolga, hogy a rablókkal elbánjon.

Kinyitotta az ablakot és erélyesen segítségért, rendőrért kiáltozott. Kint éles fütty hallatszott.

— Szégyen gyalázat — szólalt meg gunyosan az asszony. — Egy férfinak a rendőrségre legyen

szüksége, hogy feleségét egy másik férfival szemben megvédelmezze.

— Ez a rendőrség kötelessége — felelte most már kissé megnyugodva a férj.

— Gyáva!

— Nem mondom, ha a revolveremet megtaláltam volna, magam mennék be — morfondírozott a professzor. — De így egy felfegyverzett rablóval szemben... már bocsáss meg, szívem.

A kirobbanó szenvedélyeknek egy rendőr be-rohanása vetett gátat, fején a rendőrök jellegzetes sisakjával.

— Hol az illető? — kérdezte különös porosz kiejtéssel.

A professzor a hálósobára mutatott.

— Hányan vannak? Csak egy? Fegyver van nála?

— Biztosan van.

— Az mán baj — felelte elgondolkozva a rendőr... — Az ajtót rázárták?

— Rázártuk — szólt közbe most az asszony is.

— Akkor nem tud kijönni — nyugodott meg a rendőr és egy bőrfotelbe ereszkedve noteszt vett elő.

— De el kell fogni, biztos ur! Tessék elfogni és bekísérni — türelmetlenkedett a professzor.

— Azonnal el lesz fogva és be lesz kísérve — felelte nyugodtan a rendőr. — Ez a rendőrség dolga... Az ügy át van adva az illetékes hatóságnak. Tessék megvárni, míg a hatóság alaposan megfontolja a dolgot és megteszi a szükséges lépéseket.

Felállt a fotelból, kihuzta a kardját, megvizsgálta, hogy elég éles-e, aztán megalégedetten intett a megrémült házaspárnak, hogy minden rendben van és odamenve a hálósoba ajtajához, beszólt:

— Igen tisztelt rabló ur... A törvény nevében felszólítom, hogy adja meg magát... Ellenállás céltalan... Belföldi rabló ez kérem? — fordult vissza a professzorhoz, miután bentről semmi választ nem kapott. — Mert ha valami külföldi, hiába mondom neki, nem érti meg.

— Igen... belföldi — vágta rá hirtelen a fiatal asszony.

— A rendőrség, a törvény nevében még egyszer felszólítja — kiáltott be ismét a rendőr — nagyrabecsült rabló urat, hogy adja meg magát.

— Nem válaszol? — kérdezte a professzor.

— Egy szót sem... No majd mindjárt meglátjuk... Most tessenek vigyázni, a rendőrség a törvény nevében behatol a tett színhelyére.

Maga elé tartva a kardját, méltóságteljesen be-ment a szobába, miközben a professzor magához szorította fiatal feleségét és óvatosan hátrált vele. Kis szünet után kijött a rendőr jelentve, hogy a rabló megszökött, senki sem tartózkodik a szobában.

— Az lehetetlenség — mondta a férfi.

— A rendőrség ezt hivatalosan megállapította — utasította rendre amaz.

— De hiszen az ajtó be volt zárva, mi is itt voltunk a szobában és a szobának nincs más ki-járata. Az emeletről pedig csak nem ugorhatott le.

— Nem ugorhatott le és mégis leugrott — fe-

lelte nyugodtan a rendőr. — A rendőrség hivatalosan megállapította, hogy a szoba üres, a rabló abban már abszolút, hogy nem tartózkodik, az eset nagyon különös ügy, éppen azért magasabb nyomozást igényel. Tessék bediktálni a nevüket, hol laknak, mi a foglalkozásuk, hogy történt, mi történt, hogy nézett ki a rabló?

— Ugy történt kérem — szólalt meg az asszonyka — hogy én elbucusztam a férjemtől, aki itt dolgozik az íróasztalnál... Bementem a hálószobámba, levetkőztem... felvettem a pizsamámat... és abban a pillanatban, mikor le akartam feküdni, felpattant a szekrény ajtaja és egy alacsony, szürkeruhás, szakállas férfi lépett elő.

— De szivecském — javítja ki megrémülve a professzor — egy magas, frakkos, borotvált az ágy alól.

— Egy szürkeruhás a szekrényből — makcskodott az asszony.

— Ne tessék zavarni a tényállást — fordult a rendőr a férjhez. — Ki látta a rablót?

— Én — felelte az asszony.

— Akkor tessék folytatni. A nyomozás érdekében nagyon fontos a tényállás és a pontos szeméyleírás.

— Egy alacsony szürkeruhás, nagy fekete körszakáll volt és fellépte a pizsamámat és szemtelenkedett és követelte, hogy legyek az övé... Egyik kezét a számra tapasztotta, a másikkal az ágyra akart erőszakolni... De nekem még volt annyi erőm, hogy kiszabadítsam magam az öleléséből, kirohantam a szobából és rázártam az ajtót.

— Cifra egy dolog, annyi szent — állapította meg a rendőr. — A tettesnek súlyos büntetés jár... A rendőrség ki fogja nyomozni, le fogja tartóztatni és bezáratás céljából át fogja adni a Z ügyészségnek. Holnap helyszíni szemle lesz tartva, addig a szobában semmit sem szabad a helyéről elmozdítani.

— De bent aludhatunk — jegyezte meg a professzor.

— Aludni azt lehet. De minden más hatóságilag tilos. És ennek áthágása pénzbüntetéssel lesz sújtva. Jó éjszakát kívánok. Ha a rabló visszajön, csak egy füttylés kell, én itt leszek a közelben és tessék majd szóval tartani, míg én jövök.

Mikor kimért léptekkel eltávozott, a professzor a feleségéhez fordult:

— Icám édes, miért mondtad nekem azt, hogy magas, frakkos, borotváltarcu volt és az ágy alól bujt elő, mikor alacsony, szürkeruhás, szakállas volt és a szekrényből lépett ki?

— Mert nem is alacsony, szürkeruhás — hadarta lázasan az asszony — szakállas volt, hanem középtermű, sasorru, bajuszos és monoklit viselt.

— De hiszen, te akkor hamis adatokkal félrevezetted a rendőrséget.

— És nem igaz — folytatja mintegy önkívületben a nő — hogy középtermű, sasorru és bajuszos volt és monoklit viselt, mert szőke, kékszemű, sovány volt és szemüveget hordott. És ez sem igaz, mert ősz volt, széles válakkal, izmos karokkal és sötétkék ruha volt rajta. És ez sem igaz, mert felöltöben volt, egy rózsaszál pompázott a gomblyukában és egy sétatálcát forgatott a kezében. És ez sem igaz, mert fiatal volt... És nem is volt fiatal, mert középkorú volt... mert magas volt... és ala-

csony volt... és ellenállhatatlan volt... és férfi volt... férfi volt... férfi.

— Az istenre kérlek, Ica, hiszen most már magad sem tudod, hogy milyen volt

— De igen. De tudom... Mert nem igaz, hogy egy volt, hanem tíz volt és nem tíz, hanem ötven volt... és száz volt... és ezer volt... És ahogy levetkőztem és lefeküdtem, egy pillanat alatt kiléptek az ágy alól, a szekrényből, a kályhából, csillárból, a könyvekből, mert te nem voltál ott mellettem... és odasereglettek az ágyam köré és körülrajongtak és körülhizelegtek, mert te egyedül hagytál velük és lehúzták rólam a pizsamát és végigsimogattak, végigcsókolták a testemet és felkorbácsolták a véretem... fellázítottak ellened... és mind, mind azt követelte, hogy az övé legyek... Megrészegettek és a fülembe sugták, hogy te nem törödsz velem... te csak a munkádnak, a könyvednek élsz és ők rózsát hintenének a lábaim elé és piros szivekkel köveznék ki az utamat... és boldoggá tennének, mert nekik nem kellene a világon senki más, csak én, egyedül csak én... És mikor éreztem, hogy nem bírom tovább, kiteptem magam a karjaikból és ide menekültem hozzád, hogy megvédelmezz tőlük.

— Kis csacsi asszony — mosolygott a férfi. — Hiszen te rémképektől félsz... A te lovagjaid álomlovagok... Nem létező emberek.

— Ezek nem rémképek, nem álomlovagok. Ezek mind élő emberek. De még csak az én lelkemben, az én vágyaimban élnek. Még emberek között nem találkoztam velük... Az első nap, mikor átéreztem, hogy a munkád miatt elhanyagolsz, akkor született meg az első... Másnap már ketten voltak... Aztán hárman... ötven... tízen... és napról napra szaporodnak, követelőbbek, ellenállhatatlanabbak lesznek... Most már seregesen rajonganak körül. Már keresek, válogatok közöttük. Már félek tőlük, már reszkelve gondolok arra, hogy mi lesz, ha valamelyikkel olyan helyen találkozom össze, ahol a többiek nem lesznek ott és ahol te sem vagy így a közelemben és mi lesz, ha elébem áll és azt mondja, hogy te nem szeretsz és ő szeret... Hogy te nem törödsz velem és neki mindene én volnék és mi lenne, ha elkápráztatna, mámorossá tenne, megrészegetne és mi lenne, ha zokogva, erőtllenül, odaszédülne a karjaiba.

Hiszterikusan, görcsösen szorította magához az urát.

— Nem, nem akarom, ne engedd, hogy a vérem az ágyukba ostorozzon, ne engedd, hogy a másé legyek... Fogj meg, szoríts magadhoz... szeress... én szeretni akarlak... és nem akarok a más szeretője lenni... Én tisztességes asszony akarok maradni... Tisztességes asszony...

Az arca hirtelen halálsápadt lett és ájultan hanyatlott a professzor karjaiba.

— Az istenért, fiacskám, térj magadhoz... Rögön áthívatom az orvost, szívem... Várj... én nem tudok segíteni...

Lefektette az asszonyt a bőrdiványra és gyorsan elrohant. Ebben a pillanatban felpattant a szekrény ajtaja és kilépett belőle egy magas, elegáns, frakkos ur.

— Csókolom a kezeit, drága asszonyom...

A hangra magához tért a fiatal asszony és rémülten ugrott fel.

— Kicsoda maga?

— Én vagyok az a férfi, akiről maga álmodott... én vagyok az, aki a maga kielégítetlen lelkében éltem... én szeretem magát... nekem mindenem maga volna, én rózsákkal hinteném be a lába nyomát... és piros szivekkel kövezném ki az útját...

— Hogy került maga ide?

— Én napok óta minden lépését nyomon követem... üldözöm... hajszolom magát... Uccán, színházban, moziban, kávéházban, üzletekben, ott voltam maga mögött... hiszen maga is többször észrevette, hogy követem... ezerszer úgy volt már, hogy egyetlen pillanat választott el attól, hogy odalépjek magához... átkaroljam és erőszakkal magammal viúyem...

— És meg merté volna tenni? — kérdezte csodálattal az asszony.

— Meg... Mert szeretem magát... De valami mindig közbejött... nem sikerült elérnem magát... Végül beláttam, hogy egyetlen segítség van: belopózni a lakására... Megtettem! A hálószobájába akartam bemenni... de jött a férje és kénytelen voltam ebbe a szekrénybe bebujni.

— Példátlan vakmerőség — sultogta a fiatal asszony, akinek nagyon tetszett a dolog — az életét kockáztatta...

— Magáért mindent... szeretem magát és követelem, hogy legyen az enyém...

— Nem... nem...

— De igen... akarom...

Karjaiba kapta a csinos teremtest és forró csókokkal borította, ahol érte.

— Az istenért... a férjem jön.

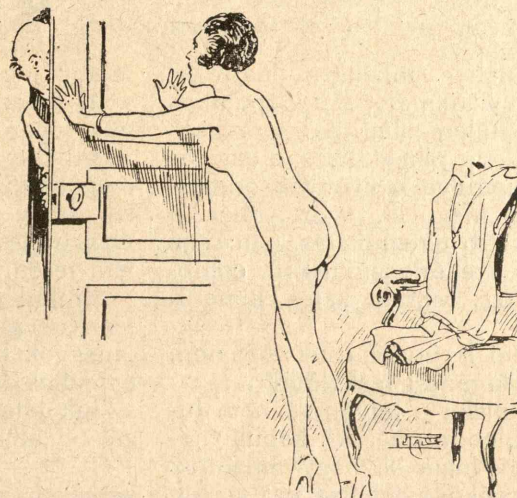
— Mit csináljak? — engedte el hirtelen a férfi.

— Takarodjon!

— Hová?

— A hálószobámba! — felelte mosolyogva az asszonyka és beluszkolva a férfit, becsukta utána az ajtót.

— Mindjárt itt lesz az orvos, fiacskám — rohant be a professzor verejtékező homlokát törölgetve, de felelése csak az ajtó nyílásán át válaszolt:

Felelése csak az ajtó nyílásán át válaszolt

— Köszönöm, már nem kell...

— Jobban vagy már, szivecském?

— Még nem — nézett a hálószoba felé — de mindjárt jobban leszek.

Könnyedén bucsút intve az urának, sietős léptekkel bement a hálószobába és a következő pillanatban megfordult belülről a kulcs a zárban...

És ugyanakkor, mikor bent a hálószobában a frakkos férfi gyöngéd erőszakkal a pizsamát is lehámozta a remegő fiatal asszonyról és a rózsás meztelen testet karjain vitte az ágyba, a professzor megnyugodva visszaült az íróasztalához és dolgozott tovább...

Baba

Szexszuális tanácsadó

LESZEK E MÉG BOLDOG? Levél: Hosszu ostrom és könyörgés után megengedtem udvarlómnak, hogy megcsókoljon és kettesben este együtt sétáltunk. Mekkora volt azonban rémületem és kétségbeesésem, mikor nem sokkal ezután egy társaságban az a kérdés merült fel, hogy szabad-e uri lánynak csókolózni és erre az illető fiatalember volt az első, aki kijelentette, hogy nem. Mikor négy szemközt ezért felelősségre vontam, cinikusan jelentette ki, hogy igenis, csalódott benem, mert ő azt hitte, hogy nem fogom túrni azt, hogy megcsókoljon. Engem ez a válasz halálosan elkeserített, öngyilkossági kísérletet kö-

vettem el és csak nehezen tudtak megmenteni. Most mit csináljak?

Válasz: Szeretném, ha ezt a levelet minden leány elolvashatna és okulna belőle. Hadd tanuljanak egy kis óvatosságot. Én természetesen nem Önt ítélem el, hanem a férfit, aki súlyosan vétett a korrektség ellen. Felháborító, hogy az, aki hízélgéssel, könyörgéssel megszédít egy naiv, rajongó kislányt és ráveszi arra, hogy megcsókolja, ezért utóbb a leányt elítéli. Ilyen logikálanságra csak éretlen, egészen komolytalan és feltületes emberek képesek. De hogy ilyen férfiak egyáltalában garázdálkodhatnak, annak Ön és az Önhöz hasonlóan érzel-

mes és naiv kislányok az okai. Merlíme, Ön ahelyett, hogy megvetesse, térne napirendre az illető ur felett, még most is halálosan szereti. Ezt kérem, súlyos baj, nagy gyengeségre és önbecslés hiányára vall. Több bátorság, egészség, fölény és jókedv! És akkor nevetni fog azon, amiért most meg akart halni.

ÉVI. Levél: Szeretek egy férfit, de nem tudom, hogy ő viszont szeret-e? Kedves és figyelmes, ha beszél velem, de mit tegyek, hogy szerelmes is legyen?

Válasz: A hódítás titka igazán nem bonyolult mesterség, mert a legfőbb vonzó erőt maga a természet ajándékozza mindenkinek. Az első kérdés tehát, hogy tetszik-e egyáltalában az illetőnek? Ha igen, akkor csak arra kell ügyelni, hogy ne rontsa el illuzióját, vagyis olyanak maradjon, amilyen. Hogy szereti-e Önt? Ez az a bizonyos kérdés, melyre a világon egyedül csak az illető ur adhat választ.

24 óra két szűz életében

Regény

(2)

A hófehér, tökéletes leánytest teljesen kitakarva feküdt, pompás mellei hullámozottak és a rózsás száj, fekete pihéktől koszoruzva és kissé kipirulva a gyöngéd érintéstől, félíg megnyílt, mert Mici a legnagyobb elragadtatás percében messze széttárta gyönyörű combjait és úgy maradt kéjes kimerülésben.

Szemei le voltak csukva és nem látta a kíváncsi leskelődőt...

De Juliska e látványra nem tudott uralkodni magán, kábult, heves vágy fogta el, hogy magához ölelje, csókokkal fojtja ezt a felégető testet.

— Mici — kiáltott gyöngéd hangon — drága Micikém!

Amaz felnyitotta könnyektől nedves szemeit és pirulva nézett a hivatlan vendégre. Aztán be akarta takarni magát és a takaró után nyult. De Juliska nem engedte neki időt erre, rávetette magát, szája kereste a másikat és telt karjai átölelték imádott nővérének márványnyakát. Mici is kitárta karjait, a másik leány formás melleit a magáéhoz préselte, hogy a rózsás kis bimbók csábitólag érintették egymást.

Sokáig csókolóztak gyöngéd odaadással és engedékenységgel, majd ismét követelően, hevesen és vadul, hogy a számtalan csók szinte egyetlennek tűnt fel.

De a rugalmas leánymellek megirigyelték a nyalánk szájacskák boldogságát, melyek most szétváltak és kedveskedve, kutatva lejjebb csuszak...

A leskelődők

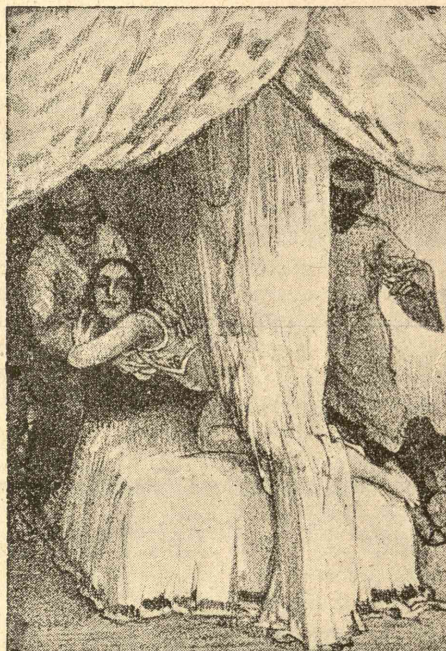
A leányok helyzete nem volt valami kellemes, mert Juliska a földön állt az ágy fölé hajolva, de a nézőnek a legpompásabb látványt nyújtotta, kidomborodó formás popójával, amelyet elképzelni lehet.

Mert nézőjük is akadt. A szemben levő ház harmadik emeletén két csinos fiatalember lakott, a már említett hivatlanok és öccse, fiai egy dús gazdag apának, kinek Drezda közelében óriási földbirtoka volt.

A két fivér állandóan Lipcseben tartózkodott, az idősebb egy nagy áruházban volt alkalmazva, a fia-

talabb jogot tanult. Ez 20 éves volt, amaz 22 és elegáns szépségük révén nagy sikereik voltak a legbübb kereskedőváros fiatal és öreg hölgyeinél. Ennek köszönhető, hogy fiatalságuk dacára is nagy tapasztalattal bírtak a szerelem terén.

Miután pedig a szemben lakó leányok elkövezték azt a vigyázatlanságot, hogy lefekvés előtt nem engedték le az ablak függönyeit, a fiuk látcsövekkel már kora reggel ott álltak az ablaknál, hogy

meglessék bájos szomszédnőik ébredését, mint máskor is, ha alkalom kínálkozott, anélkül, hogy a leányok tudtak volna erről.

A mai nap azonban minden várakozásukat felülmulasztotta. Eddig csak mosakodni és öltözni látták a fiatal leányokat, gyönyörködve rózsás melleikben és combjaikban, ma azonban szemtanúi lehettek annak a bájos és tüzes szerelmi játéknak, melyhez forróvérű fiatal szüzek rendszerint nem szoktak tanukat hívni.

Lélekzetüket visszafojtva nézték az izgatató színjátékot, a vérük vadul száguldott ereikben és egész testükben remegtek. Szó nem jött az ajkukra, csak heves lihegésük hallatszott a szoba csendjében.

Odaát a két leány összefonódva feküdt egymás karjaiban. Háloingük teljesen felcsuszott és a fiuk a földön álló Juliskát hátulról, az ágyban fekvő Micit pedig előlről láthatták teljes meztelen szépségükben.

Egyszerre hirtelen összerezzenetek. Juliska, aki kényelmetlenül találhatta az ágy mellett való áldogálást és szorosabb ölekezésre vágyott, most ráborult nővérére egész hosszában, ajk az ajkon, mell a mellén egymáshoz tapadva.

— Istenem — sóhajtott Mici — olyan melegem van... menj le rólam... olyan nehéz vagy... oh menj már!

De Juliska jól érzi magát a hófehér, rugalmas testen és nem megy; sőt ellenkezőleg, erősen átfogja a márványnyakát és magához szorítja a sóhajtozó leányt.

Szép melleiknek rózsás bimbói is érintkeznek, csókolják egymást, megkeményednek a gyöngéd dörzsölésre és dacosan felállanak; és a hollófürtös kis biborszájak is egymáson fekszenek ajkaikkal és szinte meghasadni látszanak a belső tüztől. És Juliska előre-hátra mozgolódik, oldalra és körbe, hol lassan, hol meg gyorsabban és Mici kéjesen sóhajtozva követi az édes mozdulatokat.

Igy fekszenek és dörzsölődnek egymáshoz végtelen kéjben, természetesen ösztönnel, anélkül, hogy valaki tanította volna őket erre. Már nem beszélnek, szavaik elfojtott sóhajokba, lihegésbe fultak, mintha mázsás súly nehezedett volna rájuk.

Az arcuk lángol, szemök sötét vágyban csillog és fiatal testüket görcsös reszketés járja át...

A megrohanás

És a két fiu végignézte ezt a buja jelenetet. Kezükből reszketett a látcső, mely mindent a legapróbb részletekig megmutatott nekik és izgalmukban hang nem jött ki a torkukon.

— Át kell mennem — nyögte végre Frigyes, az idősebb — ezt nem lehet tovább kibírni.

— Akkor én is megyek — kiáltotta a másik tüzesen.

És amint mondták, úgy lett. Vették a kalapjaikat és gyorsan le-

szaladtak a lépcsőn, keresztül az utcán és csak a szomszédház kapujában álltak meg egy pillanatra.

— De hogyan jutunk be a szobájukba? — kérdezte Frigyes az öcsétől. Mert biztos, hogy be van csukva.

— Csak gyere, ne vesztegesd az időt — sugta oda amaz — menjünk csak fel, ott majd meglátjuk a többi.

Aztán ott álltak hallgatózva annak a szobának ajtajánál, mely minden örömeiknek és szenvedésüknek okozója volt. De a szerencse a bátraknak kedvez — régi közmondás ez — és minden közmondás beválik legalább egyszer, mint jelen esetben is.

Hallgatóztak a kulcslyukon, de minden csendes volt odabent.

— Talán újra elaludtak — suttogta a fiatalabb — hiszen kimerülhettek abban a játékban.

De a következő pillanatban zaj hallatszott a szobából.

— Gyere közelebb — sugta Frigyes — most kopogni fogok és ha kinyitják az ajtót, rögtön benyomulunk a szobába.

— Ki az? — hallatszott bentől Juliska csengő hangja, — maga az Schubert néni?

Károly pajkosan a fivérére kacintott, mire az megváltoztatott hangon felelt:

— Persze, hogy én vagyok. Hát ki lehetne más? Nyissa csak ki az ajtót!

Gyöngéd lépések közeledtek, ruhasuhogás hallatszott, majd a kulcs csikorgása a zárban.

Juliska kinyitotta az ajtót. Vakitóan fehér vállait egy kendő fedte és ruházata mindössze egy rövid kis kombinéből állott. Fejét kidugta az ajtónyíláson, hogy bebosszassa háziasszonyukat, aki minden reggel mosdóvizet és kávét hozott nekik.

De mennyire megrémült, mikor álmának hőjét és annak testvérét látta maga előtt.

— Istenem — kiáltott zavarodottan és szép teste reszketett — mit akarnak itt?

— Mi az? Ki van ott? — kérdezte Mici kíváncsian. — Miért kiáltottál úgy?

Közben a leánya újra be akarta zárni az ajtót, de az egyik fiu gyorsan odatette a lábát és habár Mici is huga segítségére sietett, minden erőlködésük hiábavalónak bizonyult.

— Távozzanak innen! — kiáltott Juliska haragosan. — kiáltott

Juliska haragosan. — Mit keresnek itt. Ha nem mennek azonnal, fellármázom az egész házat.

— Juliska! — könyörgött Frigyes tettetett fájdalommal — így fogadja hűséges imádóját? — Közben pedig benyomta az ajtót, benyomultak a szobába és Károly megfordította a kulcsot a zárban.

A haragos testvérpár egyszer csak azon vette észre magát, hogy a fiuk magukhoz ölelik és tüzesen csókolják őket és hirtelen minden duzzogásuk és haragjuk elpárolgott.

— Istenem, ha valaki jönne — szólt Juliska két csók között — kérem távozzanak azonnal.

— Nem fog senki sem jönni — suttogta Frigyes, miközben szorosabban magához ölelte a fiatal leányt.

— Tőlem jöhet, aki akar — izgult most a másik fiu is, — én bezártam az ajtót és senkit sem engedek be. Szeretném látni, ki mer engem megzavarni az én drága Micimmal való szórakozásban.

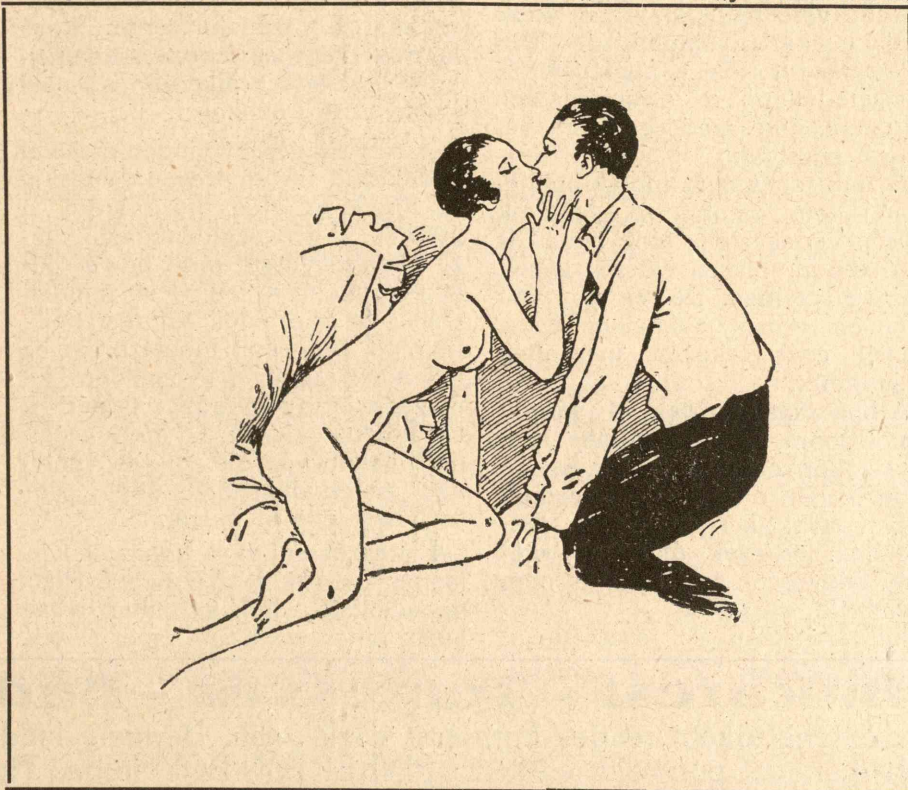
Egyre erősebben ölelték magukhoz az egész testükben reszkető leányokat és egyre merészebbek lettek, ami annál könnyebb volt, mert a kis kombinén kívül nem volt semmi azokon... Aztán meg fiatalok erősek voltak, ismerték a szerelem édes játékait és értettek ahhoz, hogy a nők vérére felforralják.

A leányok kétségbeesetten védekeztek buja csókjaik és becézgetéseik ellen, de hiába. A fiuk nem voltak szokva, hogy félig végzett munka után küldjék őket haza, főleg most, mikor szemtanúi voltak a két leány édes szerelmi játékának. A küzdelem hevében mindkettőnek lecsuszott vállairól a kombiné pántja és a fiuk mohó szája lecsapott az előbukkanó rózsás leánymellekre. És míg a parányi bimbókat csókolgatták, lassan az ágy felé húzták a védekezésre képtelen remegő teremtséket és gyöngéden ráfektették őket.

Az édes előjáték és a fatális megzavarás

Ott feküdtek most a szegény leányok ágyacskáikon, kitéve a gonosz fiuk mohó pillantásainak és fogdosásának és kiméletért esedeztek és sirtak és fenyegetőztek és védekeztek minden erejükből. Kis kezeik küzdöttek a tolakodó ujjakkal és hófehér combjaik és lábacskáik remegtek és villámgyors mozdulatokkal hol összehúzódtak, majd meg kinyultak.

— De hát engedjen már el, — könyörgött sirva Juliska és kibontakozni próbált az ifju erőszakos öleléséből. — Istenem, Istenem, hát nincs önben semmi irgalom? De a gonosz Frigyes nem ismert

irgalmat; Juliska hattyuteste fölé hajolva, ajkát az övére nyomta, balkarjával átfogta a hullámozó kebleket, a jobb keze pedig a kicsiny biborszájat kereste, a drága holló fürtökkel.

A küzdelem hevében egészen leszakadt a leányka kombinéja a válláról, formás mellei melegen simultak a fiu kezeibe és minden fáradozása hiábavaló volt a szegény gyermeknek, hogy kezeivel eltakarja a csodás halmokat.

A fiu arca égett, szemei vadul csillogtak. Ajkai a csókos szájról a pompás nyakra, onnan a szép mellekre siklanak le és égő arcát belefurja a két bársonyos halom közé.

— Istenem... hagyjon már el! — könyörög újra a leány.

És a másik ágyban hasonló képpen felhangzik a könyörgés, megtodlva néhány rendreutasító szóval.

Mert Károly sem maradt azalatt télen, kezei hol a Mici gyöngéd tejfehér melleibe temetkeztek, majd merészen lejjebb nyomultak a formás combokra.

Frigyes jobb keze már közeledett a szentélyhez, feltartóztatlanul haladt előre, hogy lendületes rohammal elfoglalja. De Juliska erősen összeszorítja hófehér combjait és a fiu minden erőlködése hiábavalónak bizonyul.

És a mindig szófogadó Károly követi fivére példáját. Az ő keze is előre akart nyomulni, de Mici is megtagadta tőle a bemenetet és elkeseredetten a szemérmellen kezdettől, görcsösen egymásra vetette a combjait.

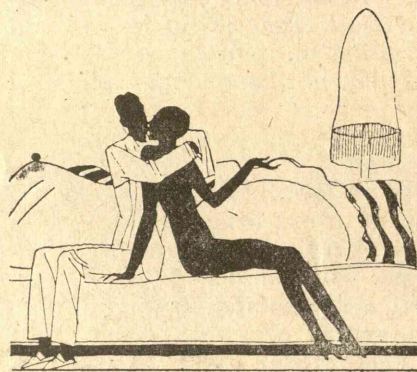
A fiuk tehát nem tudtak bejutni a kék templomába. A leányok erősen védekeztek, ami nem is volt csoda, hiszen először voltak ilyen helyzetben. De ez is volt erőiknek végső megnyilvánulása, melyet csak fokozott megsértett szemérmük.

A fiuk már lihegtek a fáradtságtól, majd forró, szerelmes szavakkal könyörögni kezdtek. Kezüik abba hagyta a játékot és szemük vágyakozva, kérve néz a leányokéba. De ezek állják a szegény könyörgők tekintetét és nem engednek.

Juliska némán és résztvétlenül

fekszik szerelmese előtt, akit hirtelen elfog a kétségbeesés. És miként a szemei, kérő, könyörgő szemei felcsillognak az elragadó bájak élvezetétől, úgy száll minden csepp vére az arcába. És midőn Juliska fel akarta használni a pillanatot, mikor a fiu karjai engedtek szorításukból és fel akart ugrani, Frigyes, aki most már meg volt győződve, hogy az ostromlott vár önként nem adja meg magát, elhatározta azt rohammal elfoglalni.

Egy ugrással az ágyban termelt tehát, egész hosszában a leányra vetette magát és miután testének sulyával megakadályozta szabaddulási kísérletét, gyorsan hatalmába kerítette védekező kezeit, összefogta a balkezeivel és jobb-

jával felgyűrte a kombinéját egészen a nyakáig. Aztán térdeit erőszakkal a leányka térdei közé kényszerítette és fokozatosan erősbödő feszítéssel sikerült is neki széjjel nyitni azokat.

A kétségbeesés minden erejével védekezett ugyan szegény Juliska, de hiába, az erős ifju maradt a győztes. Boldogságtól remegő keze elragadtatással járta be a hófehér, rugalmas leánytest minden részét és közeledett aztán a holló fürtöktől árnyékolt biborszájhoz és miközben ujjaival gyöngéden simogatta és nyomkodta, odaért a csodálatos kapuhoz, mely után oly nagyon vágyakozott és melynek meghódításában annyi veszélynék tette ki magát.

Panaszos sóhajok hangzottak a leányok ajkairól. Kétségbeesetten vonaglottak a fiuk karjaiban, egymást hiva segítségül, már csak

nyögni tudtak, minden erejük elhagyta őket.

Frigyes egyre merészebb keze a fekete selyemfürtöket tapogatja és alattuk a duzzadó ajkakát. És ez az édes játék lángra lobbantja a vérét. Már nem tud uralkodni magán, az arca biborvörös, szeméből a megzabolázhatatlan vágy villámai cikkáznak. Véget akart vetni a rettenetes kinnak, a rettenetes vágnak.

A kis biborszáj érintése elektromos vezető, ellenállhatatlanul átjárja a két felizgult testet, melyek megvonaglanak, mintha bosszút akarnának állni egyik a másikon.

A fiu kezei a ruháját tépik. Ámor megjelenik teljes pompájában és közeledik kis nővérehez, hogy megcsókolja kis biborszáját, mely még ellenkezik dacos önzéssel. Már ott áll a kapu előtt és sóvárogva vágyik a boldogság pillanata után. Egy gyöngéd, remegő érintés, mely villámszerűen átmegegy a Juliska testébe is és egész a belsejéig megremegetti.

Nyögdécsel a férfi sulya alatt, feje ernyedten hanyatlak a párnákba és a védekező kezek csüggedten lehullanak.

— Ah... ah! — sóhajtozik alig hallhatóan.

Frigyes kissé tovább nyomul előre, térdei teljesen szétnyomják a leányka remegő combjait és mikor észreveszi annak gyengeségét és saját előnyét, mindkét kezével megragadja a forró testet, átöleli, felemeli kissé és ezáltal olyan helyzetbe hozza, hogy a vendég most már könnyen elérheti vágyainak célját.

Juliska egész testében reszketett és sóhajtozott és behunyta a szemét, majd ismét kinyitotta félig, végül pedig hangtalanul, csendesen feküdt, mintha kéjes ájulás vett volna erőt rajta.

De a kis Ámor előrenyomul és heves türelmetlenséggel néz elébe a pillanatnak, mikor a legmagasabb, kimondhatatlan gyönyör közepette átlépheti a szentély küszöbét. Gyöngéd, mégis gyors mozdulatokkal egyengeti az oda vezető utat.

Sajnos, a bájos kis kapu ellenállt, nem tudott átjutni rajta.

(Folyt. köv.)

Bukarest ~ Temesvár ~ Budapest ~ Bécs

között hetenként rendes kurirjárat közlekedik. Bármely küldöncszolgálatot és megbízást elvállal, azt pontosan elintézi: PINKERTON BOY iroda, Timișoara (Temesvár) Belváros

A világháboru erkölcstörténete

Tábori bordélyházak

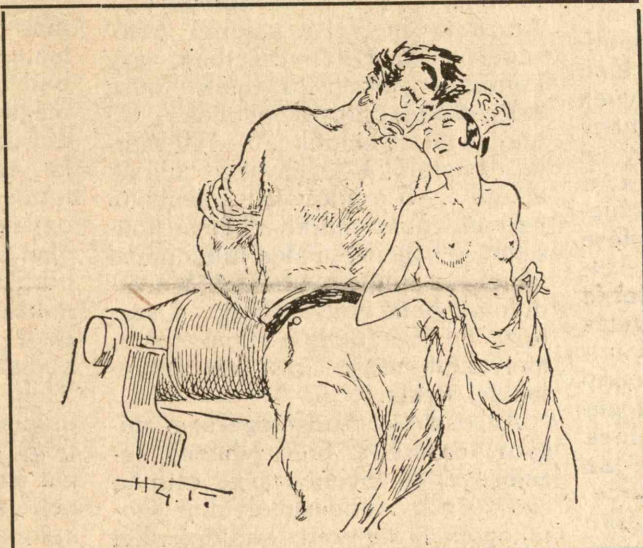
(A bordélyosított prostitúció a harctéren és hadtápterületen. — A katonásított nemi ösztön. — A legénységi kéj nők nyomorúsága).

A szoros összefüggés a katonaság és kéjnoség lényege között már a történelemből ismeretes és így a világháboru sem hozott ebben a dologban semmi lényegeset és csak két momemtumban különbözött a történelem korábbi nagy népcsatáitól: elsősorban a hadseregek beosztása következtében az európai kultúrországok férfilakosságának tekintélyes része, kiszakítva a normális életviszonyok közül, jöhetett figyelembe, mint a háborus prostitúció felhasználója. Másodsorban pedig az állóharc változtatta meg azokat a feltételeket, melyek között a kéj női élet a hadseregekben kifejlődött. Míg a korábbi háborúkban, különösen a középkorban, a kéj nők követték a hadsereget és annak egy részét képezték, az állóharc, mely nagyobb csapattesteket hosszabb ideig tartott egy frontszakaszon vagy hadtápterületen, a prostitúció formájának megfelelő megváltoztatását vonta maga után. Ez a forma csak a bordélyosított prostitúcióban volt megtalálható, amihez még az is járult, hogy csak ez lehetett kielégítő védekezés a nemi betegségek ellen.

A háboru elején hangok hallatszottak, melyek a hadvezetés érdekében megtartóztatást követeltek a harctéren álló csapatoktól. Ez a tudományos vita egyre nagyobb méreteket öltött, a következménye pedig az lett, hogy már 1915. év kezdetén, mikor a mozgóháboru már régen állóharccá változott, mindkét ellenfélnél, minden frontszakasz mellett katonai bordélyházakat találunk. Ezek többnyire kis távolságra a tűzvonal mögött elhagyott kastélyokban, a háboru által többé-kevésbé megkimélt falusi házakban, e célból felállított barakkokban, vagy pedig üresen álló vagonokban voltak elhelyezve. Többnyire csak rövid

ideig álltak fenn és személyzetük nem állott többől, mint két-három nőszemélyből. Ezeket a nőket a tűzvonalba induló, vagy onnan visszatérő katonák keresték fel.

Nagyobb jelentőségük volt a hosszabb időre berendezett és a polgári lakosság által már korábban is használt nyilvános házaknak a hadtápterületen. A hadtápterület nem volt kitéve közvetlen háborus veszedelemnek és átmeneti állomás gyanánt szolgált minden csapattest számára melyek a

frontra mentek, vagy pedig a lövészárók nélkülözései (szekszuális tekintetben is) után onnan visszatértek. Ennél a berendezésnél is szigorúan szem előtt tartották a rangviszonyokat. Legénységi és tiszti-bordélyok mindenütt szigorúan el voltak különítve, sőt néhol három osztály is volt, mikor is a tiszti és legénységi bordélyok között még egy altiszti is elhelyezkedett. Ismertető jel a tisztek részére a kék, a legénység számára pedig a piros lámpa volt. Különösen az entente államoknak voltak jól berendezett bordélyházaik a nyugati harctéren minden nagyobb városban a tűzvonal mögött, melyeknek lakói csaknem kizárólag francia nők voltak, akik már korábban is ezekben a városokban laktak, vagy pedig a né-

metek által megszállt területekről menekültek oda. A látogatók a francia katonaságon kívül a más nemzetiségű entent csapatok tisztjeiből és katonáiból rekrutálódtak, főleg angolokból.

Német részről a hadtápterület minden nagyobb városában voltak tiszti és legénységi bordélyházak, kisebb falvakban pedig szabadon laktak a kéj nők. A legénységi bordélyok mindenütt kellemtelen feltűnést keltettek az ajtó előtt kigyóvonalban álló katonák sorai által és az sem csodálható, hogy a hosszú önmegtartóztatás után a tűzvonalból visszatérő katonák nemi éhsége gyakran erőszakos cselekedetekben nyilvánult meg. Így például, mint a „Tribuna” 1915. április 25-iki száma jelenti, az angol hadsereg ausztráliai és új-zélandi katonái, akik szabadságot kaptak a városban, szabályszerű ostromot intéztek a karói „Örömnegyed” ellen. Az ittas katonák a bordélyházak nagy részét kifosztották, a lányokat pedig kidobták az ablakon, hogy odalent kifeszített lepedőkben ismét felfogják őket, míg végül a rendőrség és gyarmati katonaság véget nem vetett a botránynak.

Hasonló eset történt a németek részéről is Sedánban, hol a leányok védelmére őrséget kellett felállítani, mely csak tizenként engedte be a férfiakat, de a tódulás olyan nagy volt, hogy a kívülállók többször is benyomták az ajtót.

Máskülönben azonban mindenütt rendet és beosztást lehetett látni. Graves angol kapitány a bethune-i bordélyeletről a következőket írja: „Ismét Béthunében voltam... A vörös lámpa, a csapattábor, a főutca sarkán van. Láttam százötven katonát sorban állni a kapu előtt és egyik a másik után került sorra rövid időre

a ház három lakónőjénél. Szolgám elmesélte, hogy a taxa tiz frank, minden asszony hetenként egy egész zászlóaljot szolgál ki, mindaddig, míg ezt az ipart folytatni tudja. De három hétnél tovább rendszerint egyik sem bírja ki, mikor is legyengülve, de büszkén visszavonulnak keresetükkal a magánéletbe.

Miután a sorban álló katonák száma napról-napra növekedett, már nemcsak az erkölcsfanatikuskok, hanem maguk a hadtápterületek magas parancsnokságai is beleszóltak a dologba. Így például ráparancsoltak Gent városára, hogy a három megnevezett ház előtt deszkafalat állítsanak fel, hogy az istentisztelekre járó fiatal genti asszonyok és lányokat ne zavarják meg ájtatosságukban a sok párzásra váró férfi, mikor a mindent megbocsátó gyónásra sietnek.

Ezenkívül pedig a tábori csendőrség állandó őrseget tartott fenn az ilyen házak előtt, melynek gondoskodnia kellett arról, hogy a sorrendet betartsák, hogy a leányok a vásárnapokon és a keresztény ünnepeken „pihenjenek”, viszont a császár születése napján annál nagyobb igyekezettel gondoskodjanak a táboriszürke bujaság kielégítéséről. A fizetés nélkül meglógó katonák nem juthattak el messzire, mert a leány sikoltására az őrség megfogta őket és visszavitte gyönyöreinek színhelyére, hol tartozását az utolsó fillérig ki kellett fizetnie. Ez a fizettség rendszerint 5 márka volt vagy egy komiszkenyér. „Extraturák”, melyet „francia” megnevezéssel jelöltek, külön meg egyezés tárgyát képezték. A legtöbb helyen azonban az erkölcsrendőrség maga szabályozta az árakat, így például közöljük a lodzi erkölcsrendőrség táblázatát, mely először is a kiszolgáltatható italok árait sorolja fel, az együtt-hálás díját pedig a következőkben szabályozza:

egész éjszakára 30 márka;
2–3 órára az este vagy éjszaka folyamán 20 márka;
1 órára 10 márka;
délelőtt 9-től este hatig minden időben 10 márka.

A tiszti bordélyok fényesebben voltak berendezve, több helyiségből állottak, hol a tisztek szabadon és fesztelenül adhatták át magukat szórakozásaiknak. A be-

járatnál a már ismeretes felírások: „Csak tiszteknek”, „Csak tiszteknek és civileknek” és ide közönséges katonáknak nem volt szabad bemenniük.

A megszállt francia területeken nem kevésbé virágzott a hadtápterületi prostitúció. Főhelye a könnyű erkölcsöiről már békeidőben is híres Lille volt, hol egykor Merész Károlyt bevonulásánál a város szüzei fogadták teljesen mezelenül.

Miután a katonai hatóságok a bordélyházak vezetését továbbra is a régi tulajdonosnő kezében hagyták, csupán egészségügyi szempontból ellenőrizték, így a tiszti és legénység közötti viszony a leányoknál is kifejezésre jutott. Míg a tiszti bordélyok lakónői általánosságban jól éltek, mert látogatóiktól sok élelmiszert is kaptak, a közönséges legénységi kéj nőknek nagyon rossz sorsuk volt. Az árak, melyet a katonai hatóságok sokszor természetben, egy komiszkenyérben szabtak meg, nagyon alacsonyok voltak. Ott ahol a tiszti kéj nők 20–100 márkát kaptak, a legénységi kéj nők taxája 2–5 márka volt. Ezenkívül naponta husz márka ellátási költséget kellett fizetniük a tulajdonosnőnek és miután a házból kimozdulniok nem volt szabad, ő szerezte be számukra a ruházatot is, melyekért négyszeres árat számított fel nekik.

Az osztrák hadsereg sem nagyon törődött a bordélyházak kezelésével és tevékenysége csupán egészségügyi rendszabályokra szorítkozott. Így a szerb hadtápterület minden bordélyában német, magyar és horvát nyelven a következő kirdetmény volt kifüggesztve:

1. Minden leány köteles beteg vendégét elutasítani.
2. Ittas vendéget a leánynak nem szabad szobájába engedni.
3. A leánynak óvszert kell kö-

vetelnie vendégétől, de ha a vendég ilyesmit nem akarna használni, akkor köteles borvazelint használni.

4. Óvszerek a pénztárnál kaphatók.

5. Minden leány köteles vendégét a nemi aktus befejezése után a fertőtlenítő helyiségbe utasítani.

6. Aki az együtt-hálást gyakorolja, habár tudja vagy felteheti, hogy nemibeteg, súlyos bünt követ el és fogházbüntetéssel sújtatik.

Marad most már a kérdés, hogy ezek a prostituáltak, melyek száma mindig alul maradt a keresleten és akik a nagy fáradalmak és fenyegető nemi bajok következtében csak rövid ideig fejthettek ki működéseket, honnan kerültek elő? Elsősorban természetesen nagyon sok volt közöttük, akik már régebben is ezzel foglalkoztak, azután folyton növekvő számban azok az asszonyok, akiket a megszállt területek kronikus nyomorusága hajtott arra, hogy testüket eladják. Utóbbiak közül legtöbben titkos prostitúciót üztek ugyan, de gyakran kényszerítették őket arra, hogy a nyilvános katonai bordélyokban működjenek. A németek által megszállt hadtápterület minden városában gondoskodtak arról, hogy mindig megfelelő utánpótlás legyen friss asszonyhusban, megparancsolván, hogy minden nőszemély, aki magát az „iparszerű erkölcsatlenségnek” akarja szentelni, ezt csak a katonai bordélyházakban teheti meg. Akik pedig ezt kijátszani akarták, erőszakkal vitték a bordélyházakba. És nem kellett sok hozzá, hogy így iparszerű erkölcsatlenségre „vezessenek” asszonyokat és leányokat, akik nem is akarták ezt. Nagyban hozzájárult ehhez néhány tábori titkosrendőr tevékenysége is, akiknek, ha megtetszett egy leány, aki azonban nem akarta meghallgatni őket, egyszerűen feljelentették, hogy titkolt prostitúciót üz, minek következtében a leányt ellenőrzés alá helyezték és kötelezték, hogy egy bordélyházban helyezkedjék el.

Kuriozumként közlünk egy parancsot, melyet francia repülőök szórtak le háboru után a megszállt Rajna-vidéken és melyet állítólag egy német parancsnokság bocsátott volna ki. „Parancs! Douchy város polgármesterének!

A mellékelt kimutatásokban felsorolt személyek kötelesek f. hó 27.-én délután 5 órakor fehérneművel felszerelve a községházán jelentkezni. Minden ellenszegülő a civilmunkászászlóaljakra lesz beosztva. A. B. hadnagy, hadtápterületi parancsnok". A két kimutatásban pedig 100 asszony és leány neve volt felsorolva, a kor

és lakhely megnevezésével. Megjegyzendő, hogy a felsorolt asszonyok és leányok közül

9 volt 15 éves
4 " 16 "
12 " 17 "
24 " 18–20 éves.

A röpcédula alján pedig az állt: „Ilyen volt a német rendszer Belgiumban és Franciáországban”.

Az amerikai milliárdosleány szerelme

— Ferri Pisani, olasz újságíró amerikai élményeiből —

— Kedves barátom — mondta honfitársam, az a francia tanár, akit elkísértem Philadelphiába — kedves barátom, maga itt furcsa országban kötött ki. A drámához itt operettzenét játszanak. A teljes valóság itt oly különös, hogy az ember azt hiszi, álmodik. El kell mesélnem, miféle kaland áldozatául estem...

— Amikor az a hat vén leány, aki szombati tanfolyamra jár, a szokásos faxnik után eltávozott, új tanítványom, egy elragadó teremtes, aki már ezen az első leckén is botrányosan viselkedett, hangosan elcacagta magát.

— Ó, tanár ur, — mondotta — milyen mulatságos maga azzal a rövidlátó szemével és az orrával, amelyen ferdén ül a cvikkere. És ez a sárga nadrág! És ez a zöld nyakkendő! És az a kétségbeesett tekintete, amikor egy nő, persze fiatal és csinos nő, mint én, magára néz! Milyen komikus figura maga...

Jót kacagott, aztán folytatta:

— A következő dolog miatt jöttem. Van egy unokanővérem, egykoru velem, miss Heizig, — biztosan hallott már Heizig and Co. ról, a gyapottrösztől — miss Heizig most férjhez ment egy angol lordhoz, tisztán azért, hogy engem megálázzon „lady” címével. Autójára címet festetett s hajában briliánsból nagy koronát hord, ez mind nekem szól. Nos hát, én szebb, gazdagabb és elegánsabb vagyok, mint miss Heizig. Nem fogom tűrni, hogy fényesebb társadalmi pozícióban legyen, mint én. Azért jövök, hogy elvegyem magát. Adataimat a nyomozóirodától kaptam. Ön márkí, ugyebár?

Egy távoli őszömtől valóban címet és rangot örökölt; ez az egyetlen örökség, amely valaha osztályrészemül jutott. Gondosan

elrejttem ezt, hogy ne legyek még nevetségesebb figura, amúgy is nehezen elviselhető helyzetemben.

— Tényleg — hebegtem — márkí vagyok.

— És egy francia márkí ugyebár, magasabbrangu, mint egy angol lord?

— Ez valószínűleg így van, — feleltem jóhiszeműleg, mert teljesen járatlan vagyok a nemesi előjogokban.

— Akkor hát rendben van, kezdet rá!

Parfömös kis kezét felém nyújtotta, kezét csókoltam, mire újra elcacagta magát.

— Csak az óvilágiak tudnak olyan hallatlan furcsák lenni, mint maga! Tudja miért? Az úgy van, a férfiak mind egyformák, tíz percnyi beszélgetés után valamennyi felajánlja girl-jének azt a bizonyos shocking dolgot, a nők azonban nem egyformák: mindegyik más és más okból fogadja el az ajánlatot. Például itt van az unokanővérem, miss Heizig. Ő csak azokat a fiukat tudja szeretni, akiket csodál. Csak annak lehet sikere nála, aki vagy nagy üzletember, vagy kitűnő fotbalista,

vagy híres boxoló, de feltétlenül szükséges, hogy valamiben nevezetesség legyen. Ezzel szemben van egy délvidéki barátnőm, az csak akkor tud szeretni, ha sajnálja. Szerelmes a sántákba, a félszeműekbe, az iszákosokba, akiknél reméli, hogy vízivásra szoktatja őket és a gonosztevőkbe, akiket jótúra akar téríteni. Én csak aziránt érdeklődöm, aki meg tud engem nevetetni. Maga éppen eléggé nevetségés. Ha beszél: nevetségés. Ha hallgat: nevetségés. Ha alszik, az is nagyon nevetségés lehet... Meg vagyok győződve, hogy hangosan lélekzik és a szájával így tesz: phu. Milyen boldog vagyok! Egy komikus márkí felesége leszek! Mennyit fogok én mulatni magán! Ez az óra is nagy izgalom nekem... Nagyon sajnálom, hogy már el kell mennem; ma este elérikkeztem; de holnap elvárom a palotámban a Fifth Avenuen. Ne felejtse el, édesem, hogy jegyesek vagyunk! Nahát, milyen mulatságos, sárga nadrág, zöld nyakkendő!

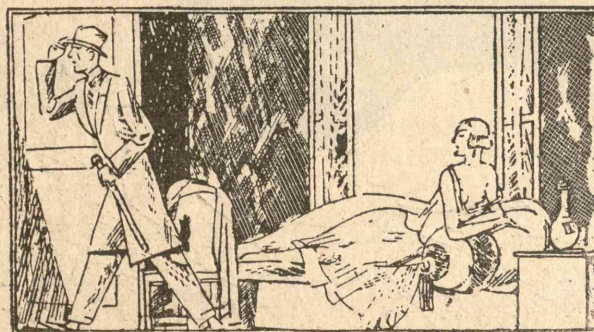
A küszöbön visszafordult:

— El is felejtettem! Nevem miss Lucile Armor.

Már a liftben volt, de még mindig behallatszott a nevetés.

*

Mialatt az Armor palota felé közeledtem, szédülten gondoltam arra, hogy vőlegénye vagyok annak, akit Newyorkban az „aranyhaju leány”-nak neveztek. Hogy egy nő a par excellence szőke nők hazájában ilyen címet kiérdemeljen, ahhoz isteni szőkének kell lennie. Szeme színárnyalat változó, az eget tükrözi, kék, zöld, szürke színben játszik egymásután; és elsötétedik, ha vihar van. Bőrén áttetszik vérenek pirossága és így élhet azzal a legmagasabb kokettériával, hogy soha-

sem használ ruzst. Teste... nemso-kára teljesen elkápráztatott.

Első látogatásomnál miss Armor azt mondta nekem:

— Drágám, egész éjjel magára gondoltam! Becéző névre van szüksége, hogy úgy szólítsam, amikor intimen együtt vagyunk. Természetesen mindenki számára maga a „márki” lesz, de ha magunkra maradunk, akkor nevetni akarok még a néven is, amelyen szólítom. Képzelje, megtaláltam. Én magát „Old Snail”-nek. „Öreg csigának” fogom nevezni.

Miután a menyasszonyom tapsolva vagy tiszszor is elismételte új neve-met, hirtelen elkomolyodott:

— Öreg csiga, — mondta — három hónap mulva, ősszel, megesküszünk és lakodalmunk a mondain-idény legnagyobb eseménye lesz. Protestáns vagyok, de erre az alkalomra katolikus leszek. Mert a maga vallása szerint pompásabb szertartással esküdhetünk. De addig is érte meg, nem akarom, hogy maga csak egy órára is hűtlen legyen hozzám...

A föltevés valószínűtlen volt számomra. Kivel csalhatnám meg miss Armort? Tulságosan szegény voltam, hogy megfizessek egy hivatasos szeretőt és tulságosan nevet-séges ahhoz, hogy meghódítsak egy önzetlen szerelmű nőt. Nem is esett nehezemre, hogy ünnepélyes fogadalmat tegyek.

— Bizom magában, Öreg csiga, — mondta a kis milliomos leány. — De hogy türelmes legyen, pár nap mulva mindent megengedek magának, amit a flirt megenged.

A flirt, ahogy azt miss Armor ér-

tette, mindent megengedett, csak a „shocking-dolgót” nem. Egy hét mulva menyasszonyom meglátoga-tott abban a lehetetlen butorozott kamrában — olyan volt, mint egy ablaktalan szekrény — amelyet az East Side legöregebb házában bé-reltem. Lucile, akinek palotájában, az Ötödik Avenue-n, fényesebbnél fényesebb negyven szobája volt, min-den áron el akart jönni az én heti két és fél dolláros vackomba. A lát-ványtól el volt ragadtatva.

— Öreg csiga! — kiáltotta — sohasem tudtam volna elképzelni ilyen komikus otthont! Milyen iz-gató, hogy ilyen lakást láthatok!

Megvizsgálta a deszkafalakat, uj-jaival dobolt a menyezeten és egy-szerre két lábbal ugrott rá az ágyra. Ezek után egész egyszerűen levet-között, semmit sem hagyott magán, csak cipőjét és félharisnyáját. Az után hanyatt feküdt az ágyon, föl-emelte két karját s kezét összekul-csolta feje alatt.

— Mondja, Öreg csiga, — kér-dezte — az Óvilág girljei épp ilyen szépek?

Testének fehérsége beragyogta koldustanyámat. Csak a szűznek, a mindentől érintetlen szűznek lehet ilyen tökéletes bája. A legcsekélyebb szerelmi gyönyörűség már körülár-kolja a szemet, meghuzza a vo-násokat, lankasztja a keblek rugal-masságát, megtöri a has és csipő vonalait, elváltoztatja még a bőr hamvát is. Lucile testben tökéletes volt, mert még nem voltak érzései. A szépség szimbóluma volt, az ön-magáért való szépé, amelytől Plató nem kívánt sem érzést, sem cselek-vést, sem akaratot, sem gondolatot.

— Jöjjön ide, — mondta — csó-kolja meg a vállamat.

Édes és száraz volt a válla, az volt az érzésem, hogy selyem.

— Milyen furcsa maga, Öreg csiga — ismételte Lucile, akit két-ségtelenül nagyon mulattatott a sze-gény szerelmi koldus elbódulása a mozdulatlan bálvány előtt.

Ugy ment el kamrámból, ahogy bejött, eltekintve azoktól az apróbb perverzításoktól, amelyekre kénysze-rített. Szűz, aki nem ismer semmi elfogodottságot, akit azonban elbű-völt a nevetséges diszlet a nevetsé-ges partner.

— Ez a szerelem! Ó, drágám! Milyen boldoggá tesz! Hogy nevet-tem! Mindennap meg akarom is-mételni ezt a komédiát.

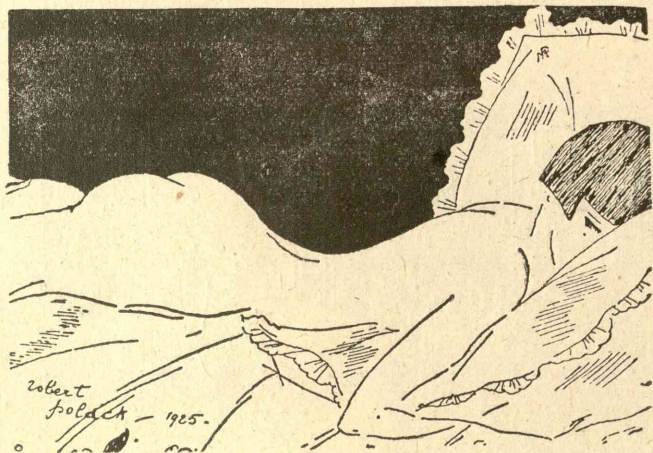
*

Addig küldözte leveleit sofför-jeivel az iskolámba, addig zavarta leckéimet telefonhívásaival, míg végül miss Armor miatt felmondták állá-somat. Amikor lehangoltan közöltem vele ezt a hírt, ugrándozott örö-mében.

— Nagyszerű! Elragadó! Az igaz-gató kidobta magát!... Addig, míg megesküszünk, majd magam mellé veszem, mint magántitkárt. Ugy-e, mint tanár, heti tizenöt dollár ke-resett? Remek! Én se adok magá-nak többet, mert akkor a dolog már nem volna komikus! Két és fél dollár naponként, hogy egy márki legyen az ember szolgálatára, egy márki, akihez férjhez fogok menni! De hiszen én több borraivalót adok naponként a masszírozónőnek! Csak arra kérem, ne öltözzék másképpen! Tartsa meg a ferde cvikkert, a sár-ga nadrágot és a zöld nyakkendőt! Így még egy haldoklót is megne-vettetne, Öreg csiga!

Még két hónapig nevetett rajtam, egészen addig, amíg egy szép na-pon a következő sorokat kaptam: „Uram, maga hazudott nekem, ami-kor azt állította, hogy egy francia márki magasabb rangban van, mint egy angol lord. Miss Heizig férjé-nek olyan előjogai vannak az an-gol királyságban, amilyenekben ön nem részesülhet a francia köztársaságban. Miss Heizig férje születésé-nél fogva tagja a lordok házában. Maga pedig még közönséges képvi-selő sem volna hazájában. Férjhez megyek egy görög herceghez, aki-nek családja ugyan nem uralkodik, aki azonban mégis fenség maradt.”

Férjhez ment a görög herceghez. Elfelejtettem valamit, igen... sze-relmes voltam miss Lucile Armorra. Ez a leány életem nagy tragédiája.

Fiu vagy leány nemzésének problémája

Általános meggyőződés, hogy az élet átlagos állapotai mellett a vőlegénynek idősebbnek kell lennie, mint a menyasszonynak. A népies szabály ez: A menyasszony lehet feleannyi idős, mint a vőlegény és héttel több. Eszerint a 26 éves vőlegényhez 20 éves menyasszony illik, a 40 éveshez 27 éves, a 60 éveshez 37 éves. Azontul már egészen mindegy.

Annyi bizonyos, hogy a mezitláb való okoskodás ehhez a dologhoz nem elegendő. A művelt életben láttunk például egészen jól konzervált 45 esztendőss asszonyokat is, akik még mindig jogot tartanak — legyünk diszkrétek — az élet örömeire. Mit csinálnak ezek egy 76 éves gentlemannel? Pedig ez dukálna nekik fentiek szerint.

Emelgessük azonban itt is egy kicsit a természettudományosság saisi leplét is. Nem éppen új dolog, hogy az egész világon több fiugyermek születik, mint leány. Az átlag ez: 106 fiu születésére esik 100 leány születése. Ha ez így maradna, kapós volna az asszony és nem — kikapós. A természet azonban a kaszás embert jobbra a fiugyerekek közé küldi.

Paraszi ésszel szinte hihetetlen, hogy az erős nem életerejé sokkal kisebb, mint a gyöngé nemé. A vége az, hogy az együttélés korában a férfiak és nők száma, mindig normális viszonyok közt, körülbelül fedezi egymást. Azontul pedig megingt az asszonyok életerejé kap feül. Statisztikailag igaz, de szemmel is lehet látni, hogy sokkal több özvegyasszony van a világon, mint özvegy férfi.

Fölötte érdekes, hogy a hadakozó nemzeteknél, vagy egyáltalán a nagy háborúk után ez a természeti törvény szinte botrányos erővel működik. A fiugyermekek születése (az elesettek helyére) még a rendesnél is sokkal nagyobb. A természet mintha pótolni akarná a férfiak sorában lőtt és vágott réseket. Ez mind szép. De hát hogyan megy a nagy természetnek ez a mesterisége? Vagy mindennapi nyelven: mitől függ az, hogy fiu szülessen a világra, vagy leány.

Kitetszett lassan, hogy a háborúk alatt otthon maradt gyöngébb, hitványabb férfinemzedéknek több fiugyermek van, mint az erősebbnek

szokott lenni. És más hasonló körülmény hatása alatt is ugyanezt mutatták a számok. Ezekből szerkesztette meg Lint az összefoglaló törvényét:

„A két házastárs közül az esetek többségében a gyöngébbik neme származik át a gyermekekre“. Vagy népszerűbben: Ha a férfi a hitványabb, több fiugyermekre van kilátás. Ha az asszony a gyöngébb, valószínűbb a leánygyermek. Ami alatt persze csak az átlagokat szabad érteni. De még így is marad egy X. Az, hogy mit kell tulajdonképpen a gyöngébb alatt érteni? Jobb híján

Az ágyad

*Ez a fehér kis barokk semmiség
mennyi kéjt hordott már a hátán,
a fodrok között itt rámkacag
az angyal és a sátán.*

*Ez itt bölcső és temető,
az első csókban, első lázban
itt született a szerelem
és itt mulott el néma gyászban.*

*Szerettük egymást: én s az ágyad!
Hányszor csókoltam, simogattam
s ő elringatott a karjaidban
forrón, puhán és öntudatlan.*

*A forrósága sokszor kísért,
a puha álmok visszajárnak
s ő új szeretőjét öleli
sokszerelmű asszonyának.*

is egyelőre a fizikai fejlődtséget értik, de csak kivételesen se a lesóványodást vagy az efféle utánzott gyöngeségeket. Tehát a fiatalabb kor az esetek nagy többségében nagyobb erőteljességet, az idősebb kor nagyobb gyöngeséget jelent.

Különben a Lint-féle törvényt száz más orvosi észlelet is megerősítette. Ha például az anyát még szoptatás közben, tehát gyöngé állapotában éri utól az új — baleset, jobbra leánygyermekre lehet számítani. Hasonlóképpen, ha az anyaság sűrűn követi egymást, tehát az anya elgyöngült. Az állattenyészt-

tőknél is vannak hasonló tapasztalatok.

Különös esetet jegyez fel Billon. Egy egyiptomi nomád törzs a másiktól több száz asszonyt rabolt el. Ezek közül 482 keserves vándorlás és fáradtság közben anyává lett. Eredmény: 403 leány és 79 fiu. Tehát úgy tetszik, hogy Lint tétele nemcsak az állandó, hanem a muló gyöngeségekre is illik, ha azok a szervezet nagymérvű elcsigázásával járnak.

Quintarel pedig egy esetet mesél el, amikor egy urhölgyet derék férje egymásután öt leánygyermekkel ajándékozott meg (vagy igaz: ő ajándékozta meg a férjét) mindaddig, míg a férjet egy kegyetlen torokgyulladás jól el nem csigázta. Az erősség mérlege akkor átbillent az anyára. Eredmény: egy pompás fiucska.

Már most kombináljunk.

Az első az, hogy a nagy természet, vagy, ha úgy tetszik: az Isten, nagyobb és felfoghatatlanabb mindennél, ha már az is, amit belőle felfoghatunk, ilyen csodálatos. Mert mit jelent az, hogy a gyöngébb fél szaporítja jobban a maga nemét? Azt, hogy a természet a mi raffinálnál raffináltabb csinált életörömeinket a nagy átlagokban úgy leigázolja, mint a kertbe szabadult bika a virágágyakat. Ugy tesz, ahogyan neki tetszik.

Ahol a nemek jólétének és erejének egyensúlyát akármilyen megzavarja, (háború, inség, divat stb) ott a természet a gyöngébbnek segít és annak a nemét siet kipótolni, akár-hogyan rugkapálódzunk ellene.

Másodszor: hogy a menyasszony csakugyan legyen fele annyi idős, mint a vőlegény és héttel több. A rendes életkorban a nemek egyensúlyára nézve ez a szabály szinte klasszikus.

Harmadszor: csak sást nemzenek a sasok. De az atléták leányokat.

Negyedszer: aki fiugyermekre spekulál, menjen férjhez minél vénebb és minél hitványabb férfihez.

Oh, Természet, te nagy, te bölcs, te dicső! Milyen megfoghatatlan, humoros tanácsokkal kacagod ki és teszed pocsékká olykor azokat, akik téged mindenféle ravasz mesterkedésekkel akarnak becsapni.

Bán-dor.

Borzalmas módon megcsonkította férjét egy nagykárolyi vasuti tisztviselő felesége

Kegyetlen bosszút a részegségért

Nagykárolyból jelentik: Horber József vasuti tisztviselő több ízben részegen tért haza a korcsmából. Emiatt állandó volt a veszekedés közte és felesége között. Egy alkalommal a veszekedés hevében megverte feleségét, aki ezek után bosszút forralt férje ellen. Horber tegnap ismét a kocsmába ment, felesége ezt az alkalmat felhasználva, több szomszédasszonnyal megbeszélte, hogyha férje ismét részegen érkezik haza, a bosszu végrehajtásában se-

gítségére lesznek. Horber a délután folyamán érkezett meg lakására részeg állapotban és ismét veszekedni kezdett feleségével. A jelenlevő szomszédasszonyok rávetették magukat a részegségében védekezni nem tudó férfire, levetkőztették, ágybafektették és felesége a már előre készen tartott késsel megfosztotta férfiasságától. Holbert később a mentők súlyos állapotban szállították kórházba, feleségét pedig őrizetbe vették.

Szerkesztői üzenetek

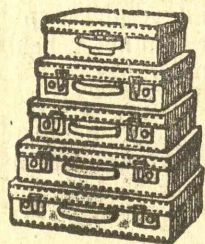
F. M. Novi Vrba. A kereszt-rejtvény pályázon nyert könyvet szabadkai bizományosunk után megküldöttük Önnek.

K. T. Subotica. A nyert könyv átvétele végett szíveskedjék szabadkai bizományosunknál jelentkezni.

T. M. Velky-Berezny. B. St. Slate Moravce és G. T. Rimavska-Sobota. A nyert könyvet ottani főbizományosunk után megküldöttük.

Bar-ván Budapest és H. T. Kispest. Miután a kereszt-rejtvény pályázon önök is nyertek, szíveskedjenek a kiválasztott könyv címét közölni, hogy megküldhessük.

3 nap alatt eltüntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

PERL

bőröndösmester
Timișoara, IV. Bulev. Berthelot 11 „Elte” kávéházza szemben. (30. Javitások, festések, ridikülök, pénztárcák nagy választékban.

Uriember románul tanulna intelligens, erélyes temesvári hölgytől. Levelek „Szigoru” jelígre a kiadóhivatalba küldendő.

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Ez a hely

a Mia
Krém
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárban, Timișoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Laboratóriumi

vizsgálva masszírozónő
szakszerűen masszíroz
és pedikűröz (40)
BUDAPEST
Erzsébet-körút 42. IV. 28 (lift)

JUGOSZLÁVIAI

olvasóink részére ritka vásárlási alkalom:

„KÁVIÁR”

1931 év. I. fele 1—26. szám, 520 oldalon, kemény diszkóban, komplett összeállításban, a „Nőuralom” c. páratlanul érdekes regénnyel **200 dinár bolti ár helyett: dinár 80**

„KÁVIÁR”

1933 év II. fele 27—52. szám, 562 oldalon, kemény diszkóban, komplett összeállításban, az „Orosz cári balett titkaiból” című szenzációs cikksorozattal **200 dinár bolti ár helyett: dinár 80.**

A két vaskos kötet ára 1082 oldalon, 400 Dinár bolti ár helyett: **Dinár 160**

Utánvét mellett v. az összeg előzetes beküldése ellenében azonnal szállítja a vezérképviselő:

Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod, D. D. Podružnica SUBOTICA, II.

TIMIȘOARA IV. Bonnaz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélő-
filmek. — Kellemes nyári kerthe-
lyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timiș oara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gyárváros, Fő-utca,
Kossuth tér 1. sz.

**Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vízhullám stb. (39)**

Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás

Tyükszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)

Megjelent

a 6 és 7-ik számú két új Bán-dor könyv:

Hét szüzlány története

és

Nőuralom

cimmel. Mindkét rendkívül érdekfeszítő és tanulsá-
gos könyv bibliofil (wieni) kiadásban, kemény disz-
kötésben, a szokott elegáns formában 200—200 drb
kézzel számozott példányban hagyta el a sajtót,
kizárólag gyűjtők és könyvbarátok részére, tehát a
könyvek szabad könyvkereskedői forgalomba nem
kerülnek. — A könyv darabja 100.— lei, külföldön
150.— lei, utánvét mellett azonnal szállítható.

Tekintettel a könyvek nagyon csekély példány-
számára, figyelmeztetjük előfizetőinket, hogy akik
nem rendelték még a mai napig meg, megrendelé-
sükkel most már ne várjanak, mert a későn érkező
rendeléseket leszállítani nem tudjuk.

Bán-dor eddigi könyvei:

az alábbi árban, azonnal szállíthatók:

Kató egy urileány története (csak korlátolt példány-
ban) 150 lei, külföldön 200 lei

Kató mint asszony ... 100 lei, külföldön 150 lei

Kató válása, képekkel ... 100 lei, „ 150 lei

Vera naplója, kettős szám képekkel 200 lei, külf. 250 lei

Bestiák, kettős szám, képekkel 200 „ „ 250 lei

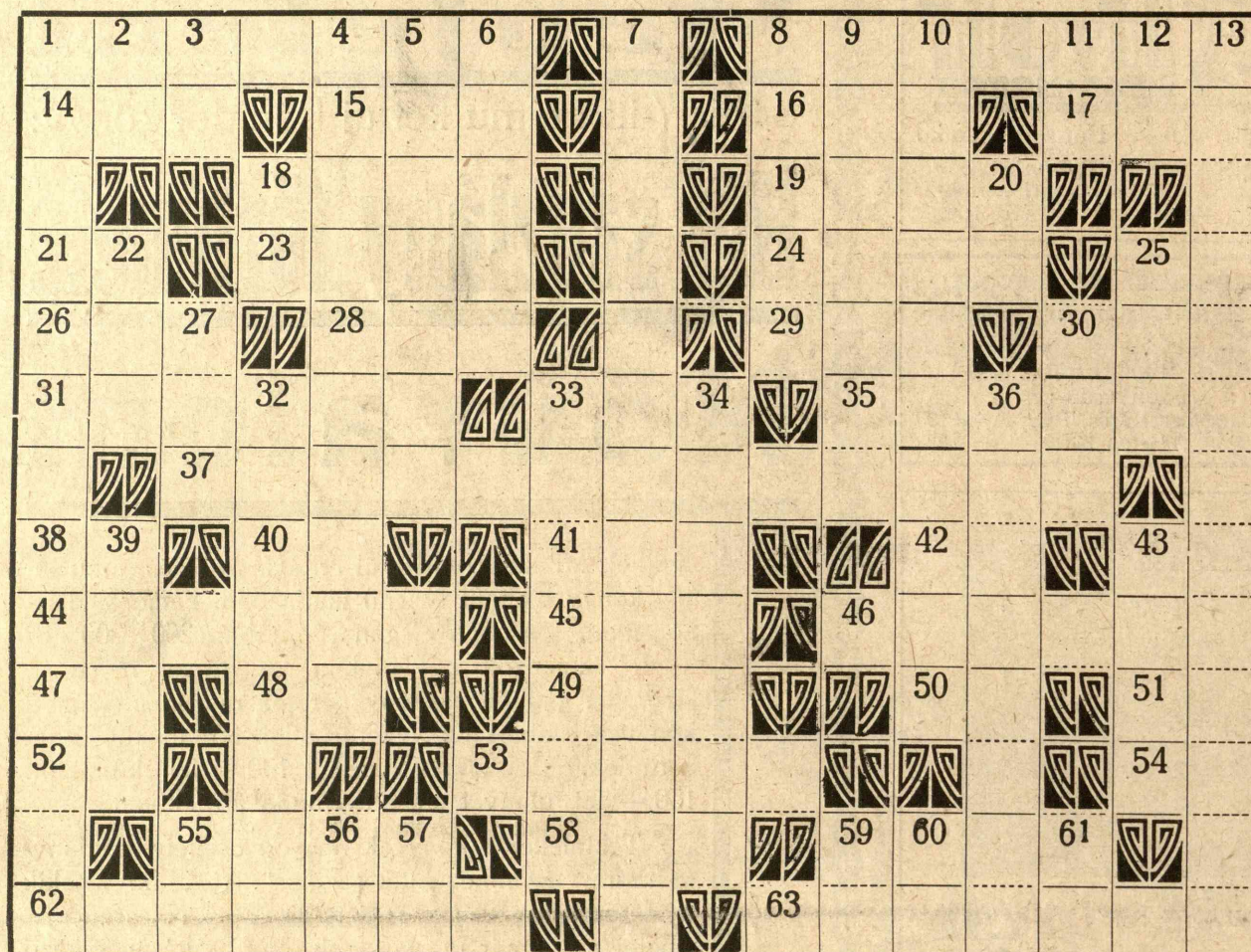
A hét darab könyv egyszerre megrendelve bel-
földön 850 lei, külföldön 1000 lei.

Cehoslovákiai megrendelőink a fenti könyveket
megrendelhetik és megvehetik mindama helyeken,
ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni.

Jugoszlávia területén levő olvasóink részére a lap 2. ik olda-
lán található teljes utbaigazítás, de e helyütt is közöljük,
hogy a fenti könyveket megrendelhetik utánvét mellett a
vezérképviselőnél: Medjunarodni Prom. Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.

4. sz. keresztrejtvény Közli : Reinhoffer József, Nové-Zámky (Érsekujvár)

Viszintes sorok :

1. Ha ez jelen van, nebántsd a nőt
8. Nemi betegség
14. Vissza a toll embere
15. T-vel akta
16. Benne H-val : a vidéke francia megszállás színhelye.
17. Késnek van
18. Vissza L-el Riff...
19. Halászati kellék
21. A villamos ellenállás egysége (fonetikusan)
23. ... Lisa (festmény)
24. Férfi név
25. Részvénytársaság rövidítve
26. Amerikai férfinév
28. Idegen nyelven hal
29. Végén A-val családfő
30. Id. nyelven soha
31. Ezerév betűi felkeverve
33. Paripa
35. Ezen is lehet sok pénzt nyerni
37. Névelővel ilyen gyermek is van
38. Vissza : Betű fonetikusan
40. Szerszám
41. Szájban van

42. Ő M.

43. Vissza : személyes névmás
44. Szerelemben nagyon tapasztaltak
45. Id. nyelven : hét
46. K-val kutatta, nyomozta
47. Vissza : kicsinyítő képző
48. Betű fon.
49. S. A. A.
50. Ékezzettel felettünk van
51. Római aprópénz
52. Francia névelő
53. Hires ifjúsági író
54. Kettőzve női név
55. Vissza a kereskedő teszi
58. KÁY
59. Cipőkirály
62. Tülsők
63. A végén N-nel kéjő

Függőleges sorok :

1. Bűnös érintkezés férfiak között
2. Ékezzettel szerszám
3. Vissza : papírmérték
4. Szép szín
5. Betegség
6. Férfinév
7. Ezt szeretik simogatni a férfiak

(3 szó)

8. Falováról nevezetes
9. Nyerőgép (fon)
10. Katonai kifejezés (2 szó)
11. Vissza : egész
12. Igekötő
13. N-nel híres orosz cár
18. Vissza : személyes névmás
20. Meleg
22. Sor teszi
25. Folyó spanyolul
27. Enyém : latinul
30. Egyforma mássalhangzók
32. Vissza : renegát betűi felkeverve (névelővel)
33. Lovak csoportja
34. Opera rész
36. Reszketett szinonimája
39. Fűzet
43. A-val a végén olasz autómárka
55. Vissza : korjelző rövidítve
56. Folyadék
57. Vissza : tiltó szó
59. Bánat
60. Vissza : rag
61. A. I.

Megfejtésül elegendő a vízszintes 37, 62, 63 és a függőleges 1, 13 és 34 sorok beküldése

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)